75STE JAARGANG No. 9909 WOENSDAG 3 SEPTEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24199

Het aantal stemmen per candidaat

H. L. BRAAM door VOORKEUR-STEMMEN GEKOZEN

Willemstad. — Hieronder volgt het totaal op de kandidaten uitgebrachte aantalstemmen:

Lijst I (N.V.P.—C.O.P.)

1.	M. F. da Costa Gomez	17488
2.	H. G. M. Pieters-Kwiers	90
3.	B. Ph. Römer	36
4.	P. van der Hoeven	1971
5.	C. E. Dip	70
6.	Ch. E. W. Voges	133
7.	S. D. Abbad	80
8.	C. E. Cathalina	29
9.	E. J. van Romondt	159
10.	A. R. Winklaar	25
11.	W. de Boer	124
12.	A. P. Loewenthal	18
13.	G. E. A. Booi	33
14.	P. A. Lauffer	6
15.	Ph. J. Evertsz	23
16.	E. L. C. van Rosberg	13
17.	F. R. Brion	55

Lijst II (D.P.)

1.	E. J. Jonckheer	14071
2.	C. D. Kroon	757
3.	S. W. v.d. Meer	90
4.	R. J. Isa	51
5.	C. H. W. Hueck	27
6.	H. L. Braam	2352
7.	L. C. v.d. Linde geb. Helmijr	46
8.	J. A. O. Bikker	24
9.	R. Elhage	69
10.	P. A. van der Veen	32
10.	D. van der Ree	38
12.	S. G. M. Rozendal	31
13.	A. G. de Windt	48
14.	M. A. Margaretha	34
15.	C. C. Peterson	1005
16.	M. J. Vidal	16
17.	E. M. H. Agnes	40

H. L. BRAAM
.....door voorkeursstemmen gekozen.....

Lijst III (K.V.P.)

1.	I. C. Debrot	3669
2.	B. M. Leito	108
3.	J. L. Martina	93
4.	J. J. Buhre	1033
5.	H. M. van Delden	137
6.	M. J. M. Lichtveld	104
7.	P. Maduro	12
8.	V. C. Vinck	75
9.	H. G. Zimmerman	65
10.	E. J. Morkos	63
11.	G. T. Lauff	5
12.	Mej. R. M. Panneflek	20
13.	W. Rigaud	22
14.	V. R. Maduro	18
15.	R. T. Macares	26
16.	E. C. Albertoe	18
17.	W. R. Hooi	19

In Londen werd dezer dagen onder auspiciën van de gas-bedrijven een z.g. voedselbeurs geopend. Aan deze beurs nemen verscheidene buitenlandse vertegenwoordigingen deel.

Ons plaatje toont een viertal aanminnige keukenmeisjes uit (l.n.r.) Nederland (Mej. Witveen), Spanje, India en Portugal.

CIJFERS

Van meer dan een zijde is ons gevraagd waarom wij gisteren geen vergelijking gemaakt hebben tussen de cijfers van de resultaten van de Eilandsraadverkiezingen van 1955 en de huidige Statenverkiezingen.

Wij gingen uit van de overweging, dat een zuiver beeld verkregen werd door de onderlinge vergelijking van de twee Statenverkiezingen. De Eilandsraadverkiezing is op de eerste plaats een eilandelijke zaak. We werden in deze opvatting nog gesterkt door de gang van zaken op Aruba, waar — men zie hetgeen onze Arubaanse redaktie vandaag schrijft — ook van deze Statenverkiezingen de inzet nog hoofdzakelijk een eilandelijke zaak was.

Toch willen we ten gerieve van onze lezers de gewenste vergelijking alsnog maken.

1954:

D.P.:	13.620 st.	= 36,7%
N.V.P./C.O.P:	18.612 st.	= 50,2%
K.V.P.:	4.865 st.	= 13,1%

1955:

D.P.:	16.092 st.	= 41,4%
N.V.P./C.O.P.:	18.360 st.	= 47,2%
K.V.P.:	4.428 st.	= 11,4%

1958:

D.P.:	18.771 st.	= 42,1%
N.V./C.O.P.:	20.353 st.	= 45,6%
K.V.P.:	5.387 st.	= 12,3%

De procentuele stijging van de D.P. in 1955 ging dus ten koste van de oppositie-partijen.

De procentuele stijging van de D.P. na 1955 is veel geringer, nog niet 1%.

De N.V.P./C.O.P. daalde bijna 2%, hetgeen gedeeltelijk ten goede kwam aan de D.P. (0,7%) maar vooral aan de K.V.P. die 0,9% vooruitging (meer dan 1000 stemmen stijging).

x x x

Er is gisteren in onze morgeneditie een zeer hinderlijke onjuistheid binnengeslopen.

Er stond, dat de P.P.A. op Aruba een zetel meer behaald had.

De lezers zullen begrepen hebben, dat de P.P.A. met zijn vijf zetels t.o.v. 1954 niet vooruitgegaan is, doch zelfs — gezien de „overloper" Geerman konden zij tot nu toe in de Staten rekenen op zes vertegenwoordigers — is achteruit gegaan.

Het Algemeen Handelsblad over de Antilliaanse verkiezingen

Den Haag. — De Nederlandse bladen vermelden (meestal gedetailleerd) de uitslag van de verkiezingen op de Ned. Antillen. Een beschouwing erover had alleen het Alg. Handelsblad dat in een hoofdartikel o.a. schrijft:

Met twaalf van de 22 zetels zal men een niet te sterke regeringsmeerderheid hebben. Het is niet te verwachten, dat de twee katholieken in de staten (van de KVP op Curaçao en de UNA op Aruba) de regering zullen steunen, vermoedelijk zullen deze een eigen oppositie willen blijven voeren.

De poging van de oppositieleider dr. Da Costa Gomez om zijn lijst, die van de NVP, te verbinden aan die van de sterk behoudende COP en daardoor de stemmen van vele Nederlanders te winnen, heeft niet het mogelijk verwachte succes opgeleverd.

Men zal er rekening mee moeten houden dat de Antilliaanse regering met voorstellen zal komen tot herziening van het Statuut van het Koninkrijk en tot wijziging van de daaruit voortgekomen rijkswetten zoals het reglement van de gouverneur, teneinde de interpretatie over de bevoegdheden van de gouverneur buiten twijfel te stellen. Hierbij zal men geen inmenging meer dulden in de eigen bevoegdheid een ongewenste Nederlander uit te zetten.

Indien Den Haag heeft gewacht met het officieel bekendmaken van een standpunt op de uitslag van deze verkiezingen, teneinde eventueel nog een mogelijkheid te hebben tot redresseren, dan zal men goed doen deze netelige kwestie, die de verhoudingen tussen twee rijksdelen in het koninkrijk heeft vertroebeld nu spoedig zo goed mogelijk tot een oplossing te brengen.

Merkwaardig blijft het intussen dat het juist de democratische regeringspartijen van de Antillen waren, die in 1952 zich als de grootste voorstanders van het Statuut uitspraken, terwijl de grote Curaçaose oppositiepartij van Dr. Da Costa Gomez nu in zee is met een groepering die in diezelfde tijd als de „anti-statuutgroep" werd aangeduid.

Herbert Hoover staat pensioen af aan liefdadigheidsinstellingen

New New York. — Oud-president Herbert Hoover heeft te New York verklaard, dat hij het jaarlijkse pensioen van 25.000 dollar dat het congres dezer dagen aan voormalige presidenten heeft toegekend, aan liefdadigheidsinstellingen zal geven.

Hoover heeft overigens nooit enige vergoeding aanvaard voor de diensten die hij de staat bewees. Voordat hij in het openbare leven trad, had hij als ingenieur reeds een fortuin vergaard. —

Mr. POVEL als Raadsheer geinstalleerd

Amsterdam. — In een buitengewone zitting van het Gerechtshof te Amsterdam, gepresideerd door mr F. L. Neppérus, is donderdag jongstleden mr F. R. Povel, voormalig president van het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen, als raadsheer in het gerechtshof geinstalleerd.

Cycloon „ELLA" eiste vijf doden op CUBA

Havana. — De cycloon Ella heeft op Cuba de dood van 5 personen en het vernielen van 25 huizen in Bayamo (in Oriente) veroorzaakt. In naburige plaatsen moest men vluchten voor overstromingen. De cycloon verplaatste zich in west-noord-westelijke richting.

FRONDIZI volgend jaar naar de V.S.

Buenos Aires. — Officieel is te Buenos Aires meegedeeld, dat president Arturo Frondizi van Argentinie zich 20 januari aanstaande naar de Verenigde Staten zal begeven op uitnodiging van president Eisenhower.

—:—

New Dehli. — Bij een ongeluk in een Pakistaanse waterkrachtcentrale zijn zes mensen om het leven gekomen en 22 gewond.

—:—

Amman. — De Jordaanse autoriteiten hebben een Amerikaanse journalist uitgewezen wegens een artikel dat hij over koning Hoesein heeft geschreven. De journalist, Reinhold Ensz van Associated Press, werkt normaal in Berlijn.

FAUBUS zal zich verzetten tegen gebruik van federale politie in ARKANSAS

Geen ongeregeldheden in het zuiden van V.S. bij opening der scholen

Little Rock. — Er zijn in Little Rock reeds federale agenten, die klaar staan om de toestand op de centrale middelbare school in handen te nemen,indien het hooggerechtshof opdracht geeft opnieuw over te gaan tot integratie.

Dit heeft de gouverneur van Arkansas, waarin Little Rock ligt, op een perskonferentie verklaard. Hij voegde eraan toe, dat hij zich met alle macht zou verzetten tegen het gebruik van federale politie in Arkansas. Een der eerste maatregelen, die hij ingeval van optreden van deze politie zou nemen, zou de sluiting der scholen zijn.

De middelbare school in Little Rock opent 15 september, vier dagen na de zitting van het hooggerechtshof.

Het bestuur van de openbare middelbare school te Little Rock heeft besloten het begin van het nieuwe schooljaar van 8 tot 15 september uit te stellen. Volgens de direkteur werd dit besluit genomen „uit eerbied" voor het federale opperste gerechtshof, dat op 11 dezer uitspraak zal doen over de kwestie van de toelating van kleurlingen.

De „Raad van Burgers van Little Rock" meldt vernomen te hebben, dat deze week in de stad een afdeling van de Ku Klux Klan — een extremistische organisatie, die zich o.a. tegen de kleurlingen keert — zal worden gevormd.

De voorzitter van de raad, een predikant, zeide, dat de organisator van de Ku Klux Klan leden van de raad had verzocht zich bij de afdeling aan te sluiten. Deze leden hadden dit verzoek van de hand gewezen.

Te Clinton is het nieuwe schooljaar rustig begonnen. 10 Gekleurde jongens en meisjes konden ongehinderd de middelbare school betreden, in tegenstelling tot twee jaar geleden, toen er ongeregeldheden ontstonden naar aanleiding van de opheffing van de rassenscheiding op scholen en staatstroepen moesten ingrijpen.

In Oak Ridge zijn 80 kleurlingen tezamen met ongeveer 2200 blanken naar school gegaan. Ook hier zijn geen incidenten geweest.

In geheel het zuiden van de V.S. zijn scholen open gegaan. Er zijn geen berichten ontvangen over ongeregeldheden. In het plaatselijke bureau in Arkansas zagen 24 gekleurde leerlingen gisteren ruw geschilderde opschriften bij de middelbare school met waarschuwingen als „dit is een school voor blanken".

Charlottesville en Norfolk hebben het begin van de scholen tot 22 september uitgesteld. In Virginia, Alexandria, zal een rechter vermoedelijk binnenkort beslissen wie van de 30 gekleurden op de school moet worden toegelaten. Het schoolbestuur heeft de opening van de school uitgesteld totdat de beslissing genomen is.

Onderbevelhebber van QUEMOY voorspelt communistisch-Chineze invasie

Taipeh. — De Chinese communisten hebben hun beschietingen van Quemoy voortgezet, doch evenals de laatste dagen was het kanonvuur niet zwaar.

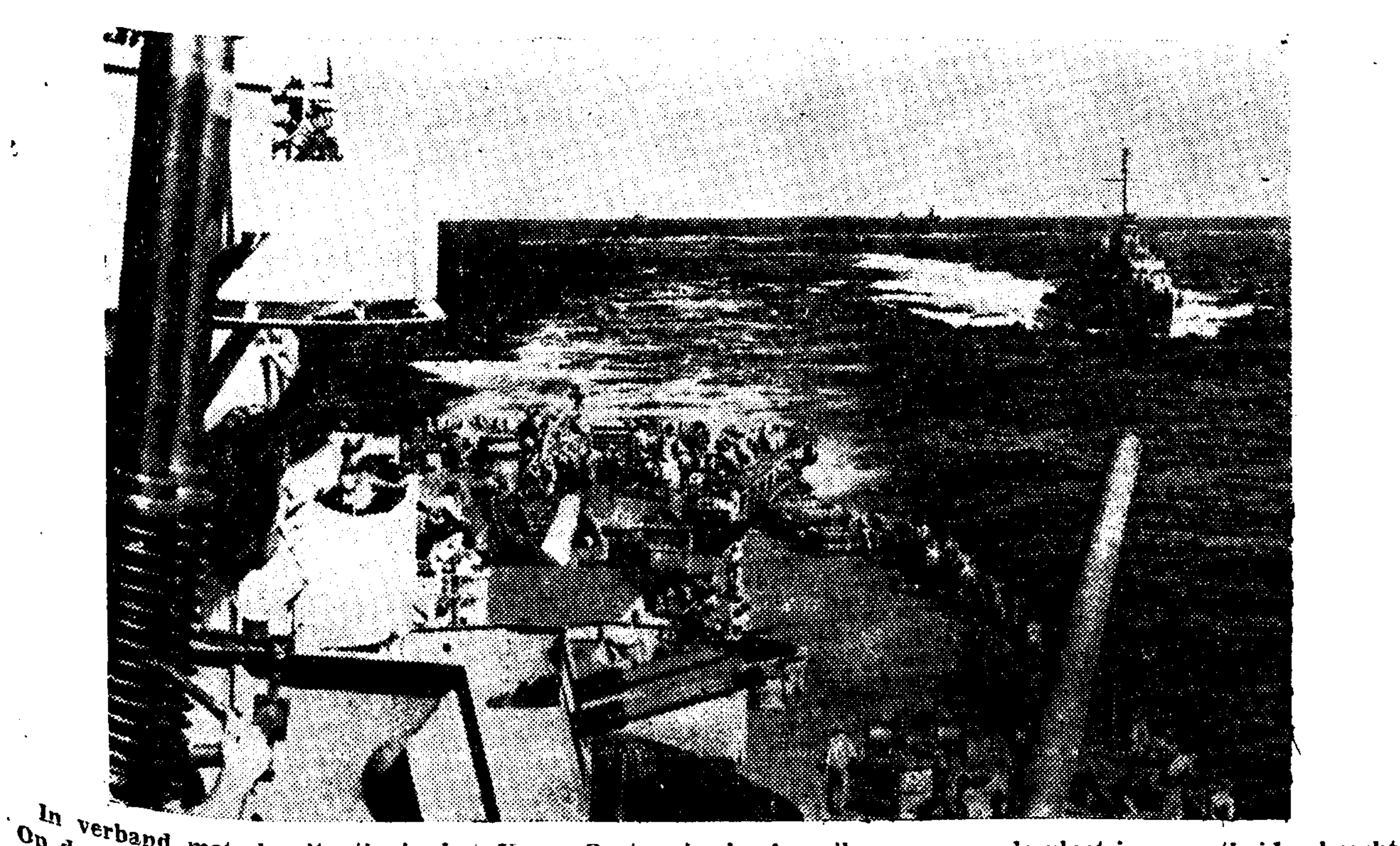
De onderbevelhebber van Quemoy, generaal-majoor Kao Jang Fon, verklaarde gisteren, dat de communisten spoedig een invasie zullen wagen. Hij voorspelde, dat de aanval, evenals in 1949, zal worden afgeslagen. Bij de aanval van 1949 sneuvelden 15.000 communisten, aldus de generaal.

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, John Foster Dulles, zal morgen — donderdag — naar New Port vliegen om aldaar met president Eisenhower over de toestand in het verre Oosten, die tevoren, na een bespreking van Dulles met de Amerikaanse stafchefs, door het ministerie van buitenlandse zaken als, ernstige, was beschreven.

Het State Department had hieraan toegevoegd dat deze ernstige toestand was ontstaan door het aanhoudend gebruik van geweld door de Chinese communisten in het gebied rondom straat Formosa.

President Eisenhower vertoeft met vakantie in Newport.

De communisten hebben vanmiddag in ruim een half uur tijds 220 granaten op de eilanden Tatan, Verhtan en Klein Quemoy afgeschoten. In de loop van de dag zijn in totaal 525 communistische granaten op deze nationalistische eilanden voor het Chinese vasteland terecht gekomen, aldus het nationalistische ministerie van defensie.

In verband met de situatie in het Verre Oosten is de Amerikaanse zevende vloot in paraatheid gebracht. Op de foto ziet men enkele schepen van de Amerikaanse vloot in de buurt van Formosa.

Najaarsbeurs te Utrecht geopend

Utrecht. — Zonder enig officieel vertoon is gisteren in Utrecht de 71ste internationale najaarsbeurs geopend. Ruim 2500 firma's uit 25 landen zijn op deze expositie, die een ruimte van 3400 m2 in beslag neemt, vertegenwoordigd. Nederland neemt met 1795 inzendingen het grootste aandeel van deze expositie-oppervlakte voor haar rekening, gevolgd door West-Duitsland met 276 inzendingen. Daarnaast exposeren firma's uit Engeland (98), Amerika (52), Zwitserland (52), Frankrijk (29), Italie (27), Belgie (26), Zweden (25), Denemarken (22), Mexico (14), Uruguay (14), Oost-Duitsland (10), Spanje (6), Noorwegen (6), Oostenrijk (5), Tsjecho-Slowakije (4), Lichtenstein (4), Luxemburg (3), Canada (3), Portugal (2), Hongarije (2), Argentinie (1), Australie (1), China (1).

In de afdeling collectieve inzendingen, die tijdens deze najaarsbeurs maar een bescheiden plaats inneemt, neemt Uruguay voor de eerste maal met eenkeur van zijn produkten deel.

Koning HOESSEIN van JORDANIE heeft huwelijksplannen

Londen. — Te Londen is van welingelichte zijde vernomen dat koning Hoessein van Jordanië, die gescheiden is van zijn eerste echtgenote ex-koningin Dinah, voornemens is een tweede huwelijk te sluiten en wel met de zeventienjarige prinses Hoezaima van Irak, een nicht van de vermoorde koning van dat land, Feisal.

Prinses Hoezaima bezocht, tezamen met haar zuster Nefisah, een kostschool in Zwitserland. Wanneer de koningen van Jordanië en Irak, Hoessein en Feisal, Europa bezochten, verzuimden zij nooit prinses Hoezaima te bezoeken.

Koning Feisal vatte liefde voor zijn nicht op, en hij stelde zijn oom Abdoel Illah, die vanaf zijn derde jaar tot het tijdstip van zijn meerderjarig worden als regent was opgetreden, van zijn voornemen, om haar te huwen, in kennis.

Dit stuitte echter af op de onverzettelijke tegenstand van Abdoel Illah, die Hoezaima's vader, Abdoel Jabar Mahmoed, haatte. Laatstgenoemde was, niettegenstaande zijn burgerlijke afkomst, in het huwelijk getreden met een schoonzuster van Abdoel Illah en tante van koning Feisal, prinses Rajiha en dit kon Abdoel Illah hem niet vergeven. Feisal zwichtte voor de bezwaren van zijn oom en stemde in met een huwelijk met de Turkse prinses Fazilet. Het schijnt dat thans koning Hoessein, die immer zeer op prinses Hoezaima gesteld is geweest, het voornemen heeft opgevat om met haar in het huwelijk te treden.

Prinses Rajiha en haar echtgenoot bevonden zich ten tijde van de staatsgreep in Irak te Londen en zij zijn daar sindsdien gebleven. Prinses Hoezaima, die haar schooljaar met succes had volbracht, heeft zich daar verleden maand bij hen gevoegd.

Wederom incidenten tussen blanke en gekleurde jongelui in LONDEN

Londen. — In het Londense distrikt Notting Hill is het dinsdagavond weer tot incidenten tussen blanke jongelui en gekleurden gekomen. Er werden 58 personen aangehouden. Er ontstonden gevechten toen er uit een passerende auto benzinebommen werden gegooid en de politie, die door vele honderden manschappen was versterkt, een groep van honderd blanke „nozems" uiteendreef, die „weg met de nikkers" zong. Intussen wint de opvatting veld, dat er fascistische invloed achter deze rassenkwestie schuilt. De „News Chronicle", de „Times" en de „Daily Sketch" wijden over de mogelijkheid uit. De „Times" zegt, dat „de aanhoudende agitatie van „fascistische elementen" om „Engeland blank te houden" niet genegeerd zal worden".

De federale regering van de Brits-Westindische federatie heeft inmiddels uitdrukking gegeven aan haar „groeiende bezorgdheid" over de incidenten in Engeland. (Veel van de bij de relletjes betrokken gekleurden komen uit Brits West-Indië.) De vicepremier, dr Carl Lacorbiniere, zou direkt naar Londen vertrekken om met leden der Britse regering te spreken. Dit besluit werd genomen op een spoedbijeenkomst van de Raad van State, welke was belegd met het oog op „de ernstige toestand".

Record-tanker op Curaçao

Op 2 september jl. is de grootste tanker die Curaçao tot op heden ooit aandeed, de „Olympic Eagle", aan steiger II van de Caracasbaai-installatie van de N.V. C.P.I.M. afgemeerd, teneinde aldaar 44.000 ton fuel oil in te nemen, bestemd voor Buenos Aires.

Het is de „Maiden"-reis van dit, onder Liberiaanse vlag varende tankschip; het behoort tot de vloot van de Grieks/Argentijnse tanker-reder Aristoteles Onassis, wiens tankermaatschappij „Olympic Maritime" te Monte Carlo is gevestigd.

Het deadweight tonnage van het schip bedraagt 46.191 ton, de lengte over alles is 736 voet, de grootste breedte 103 voet. Het schip werd in de Verenigde Staten gebouwd door de Bethlehem Steel Corporation.

De intrede van deze mammoet-klasse in de tankvaart heeft het voor vele landen noodzakelijk gemaakt dat de havenautoriteiten belangrijke verbeteringen moesten aanbrengen in de havens welke door deze schepen worden aangedaan.

Om Curaçao, als één van de voornaamste wereldhavens, in staat te stellen met deze niet te stuiten ontwikkeling mede te gaan, zullen ook hier belangrijke verbeteringen moeten worden getroffen, teneinde geregeld deze grotere typen tankers te kunnen ontvangen.

Filmliga Curaçao

Over de franse film „De Wonderdokter", die zal te zien zijn op de voorstelling van vanavond van de Filmliga Curaçao, schrijft het Bestuur van de Liga het volgende:

Deze film, waarvan de franse titel is „Le Guerisseur", werd vervaardigd in het jaar 1954 door Yves Ciampi.

De wonderdokter Laurent, in de Franse provincieplaats Dinan, staat in het middelpunt van de belangstelling. Hij wordt zelfs een beroemdheid als hij de doodgewaande Madame Louise Mériadec weer tot leven heeft gewekt. Tijdens de behandeling van Madame Mériadec maakt hij kennis met Isabelle, haar petekind uit Parijs, die bij haar logeert. Isabelle lijdt aan hoofdpijnen en Laurent gaat haar magnetiseren, hetgeen schijnt te helpen. Langzamerhand wordt de verhouding „wonderdokter — patiënt" zeer vriendschappelijk. Pierre Laurent verdeelt nu zijn tijd tussen haar en zijn steeds talrijker patiënten.

Eén van zijn patiënten is André, een jongeman die aan tuberculose lijdt en die hij tegen zijn principes toch helpt, omdat de jongen hem blindelings vertrouwt. Maar hij doet dit op voorwaarde, dat André tegelijk bij zijn arts, Dr. Scheffer, onder controle zal blijven.

Deze Dr. Cheffer ontmoet Laurent toevallig en meent in hem 'n vroegere collega Dr. Lachaux te herkennen. Laurent ontkent dit, maar Dr. Scheffer heeft zich niet vergist....

Door deze ontmoeting is Laurent-Lachaux enigszins verontrust en hij is dan ook niet verbaasd als hij op een avond Dr. Scheffer in zijn huis op hem vindt wachten. Er ontwikkelt zich een twistgesprek tussen beide mannen, dat zeer hoog loopt en waarbij Lachaux om zich te rechtvaardigen zich cynischer voordoet dan hij is.

Isabelle heeft toevallig een deel van deze woordenwisseling door het open raam gehoord en zij vraagt Pierre haar de waarheid te vertellen. Het kost hem veel moeite haar ervan te overtuigen dat hij geen wonderdokter is. Hij geneest zijn patiënten op dezelfde wijze als iedere andere dokter, alleen laat hij het niet merken en doet hij of hij de mensen met zijn handen „die een fluidum uitstralen" magnetiseert.

Isabelle is zeer teleurgesteld in hem en weet niet of zij evenveel kan houden van Dr. Lachaux als van de wonderdokter Laurent. Na een ruzie gaat ze zelfs naar Parijs terug....

Dr. Scheffer doet Pierre een proces aan, maar door getuigenissen van verschillende patiënten, en vooral die van André, eindigt dit in een triomf voor Laurent. Hij hoort dat Isabelle in Parijs nog steeds lijdt aan hoofdpijnen en hij gaat haar opzoeken. Zij is daar onder behandeling van een magnetiseur Boeldieu, die haar allerlei middeltjes heeft voorgeschreven, maar te onkundig is om te ontdekken, dat zij lijdt aan een hersentumor. Als Pierre haar zo vindt, neemt hij haar direct mee naar het ziekenhuis in Rennes. Daar blijkt, dat het gezwel niet meer te opereren is. Nu verwijt hij zichzelf, dat hij haar ziekte niet direct als zodanig heeft herkend.

Isabelle zegt hem, dat alleen hij haar van haar pijnen kan afhelpen en zonder de minste overtuiging strijkt hij haar langs het hoofd met dezelfde gebaren, waarmee hij al zozeel mensen een rad voor ogen heeft gedraaid.

Maar als door een wonder wordt haar pijn minder en haar toestand verbetert zienderogen. Lachaux en ook de andere doktoren in het ziekenhuis gaan zich afvragen of zijn „gave" misschien toch de medische wetenschap in de schaduw stelt....

Maar deze hoop is van korte duur.

Isabelle is inderdaad ongeneeslijk ziek en ze sterft plotseling. Lachaux is gek van verdriet en alleen de raad van Dr. Scheffer kan hem enige troost geven.... „Denk er aan, dat je nog dokter bent!"

Deze film wordt dus vertoond op de eerstkomende voorstelling van de Filmliga Curaçao, in het Theater Asiento Emmastad vandaag 3 september om half negen. Toegang uitsluitend op vertoon van de lidmaatschapkaart 2e halfjaar 1958. Introduktie is niet toegestaan. Geen toegang voor jeugdigen.

De FILMSTUDIEGROEP zal zijn volgende bijeenkomst houden op dinsdag 23 september a.s. in de patio van het Cultuurcentrum te Willemstad, om half negen precies. Daar zal in een „retrospektief programma" te zien zijn „Storm over Azie" van Wsewolod Iwanowitsch Pudovkin, vervaardigd in Rusland in 1928.

De geluidsversie van dit meesterwerk van de Russische filmkunst werd in 1951 onder de supervisie van Pudovkin vervaardigd.

Met ingelaste verklarende titels in het Engels (er wordt een spaarzaam gebruik gemaakt van dialoog en er zijn geen sub-titels).

Speciaal voor de trouwe bezoekers van onze filmstudiegroepavonden heeft het Bestuur de hand kunnen leggen op de geluidsversie van een van de grote werken uit de bloeitijd van de Russische film.

Pudovkin (1893-1953) zal vooral bekend blijven door drie films: De Moeder (1926), De laatste dagen van St. Petersburg (1927) en Storm over Azië (1928).

De opstand van de Mongolen om de vreemde troepen uit Azië te verdrijven wordt in deze film verteld in het verhaal van een jager die een zeldzame zilvervos op de markt brengt, waar hij wordt opgelicht door een buitenlandse bonthandelaar die wordt ondersteund door de troepen van zijn land. De climax van de film wordt gevormd door de grote storm waarin de Mongolen de vreemde legers uit Azië wegvagen.

„Storm over Azië" is een voorbeeld van filmische constructie en geraffineerde montage. Pudovkins theoretisch werk over de filmtechniek begint met de zin: „De grondslag van de filmkunst is de montage". In „Storm over Azië" heeft hij dit op prachtige wijze waar gemaakt. De typen die hij filmt zijn geen geschminkte beroepsacteurs, maar levende mensen.

Van de eerste shot — de hemel boven het immense land — tot de laatste — de triomfantelijke rit van de Mongolen in het crescando van de storm — is „Storm over Azië" een film van formaat, een gepassioneerd werk, waarin de filmvrienden de grandioze toepassing van Pudovkins montage-principes kunnen bewonderen.

Introduktie is niet toegestaan. Geen toegang voor jeugdigen.

Passagierslijst „Prins der Nederlanden"

Willemstad. — Onderstaand de passagierslijst van het ms. „Prins der Nederlanden", dat o.o.v. 12 september as. te Curaçao wordt verwacht.

Met bestemming Curaçao: mevr. D. Berreklouw—Ludeker, mevr. A. M. M. Weinands—Werdmuller en 2 kinderen, mevr. J. M. van der Meer—Sjamaar en 2 kinderen, familie B. M. Leito en zoon, familie M. Kraayeveld—v.d. Laar, familie H. Griffioen—Jansen en 3 kinderen, familie J. G. Hofmans—Daantje en dochter, mevr. E. Sneijers—Kywi, familie H. Luttik—van 't Hof en 2 kinderen, sgt-maj. T. de Gelder, E. L. Tokaai, mevr. I. P. A. Scullion en kind, P. B. Knuckey, familie M. K. A. van Kicken—Schuurman en dochtertje, familie C. G. L. Groosman—Jurg en 3 kinderen, mej. M. A. Karpes, 67 man Kon. Marine.

Met bestemming Aruba: familie J. S. A. Eeltink en 3 kinderen, familie K. de Visser—v.d. Torren en 2 kinderen, familie G. F. Ranis—Muller en 2 kinderen.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 25 augustus tot en met 31 augustus 1958: 2 herenbroeken; 1 mes met schede; 1 kwitantie t.n.v. **R. A. Flores;** 9 stukjes van de Landsloterij v.d. trekking dd. 28/8/58; 1 zak mais; 1 papieren zak inhoudende kinder-ondergoed; 1 tuligte ballast van General Electric; 1 portemonnee met inhoud t.n.v. **Errol Alexander,** won Oost Santa Rosa; 2 autosleutels met nagelknipper en konijnenpoot aan sleutelring; 1 oude bruin lederen portemonnee t.n.v. **R. A. Bendt,** Botocudosweg 15; 1 rose-goudkleurig dameshandtasje inh. o.a. poederdoos en zakdoekje; 1 goudkleurig armbandje met hanger; 1 zeer oud fototoestel en een partemonnee inh. foto's; 1 goudkleurig palshorloge met blauw-grijs bandje.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie, kamer 5-A.

—:—

Sydney. — In een ziekenhuis te Sydney heeft men een methode ontwikkeld om gebroken beenderen door middel van kunsthars samen te voegen.

Post van de Bovenwinden

De schooljongen

Er zijn niet veel kinderen, die niet naar school gaan, toch blijkt altijd nog het epitheton: de lagere school met sukses doorlopen niet op iedereen van toepassing te zijn. Hoewel wij het Franse systeem niet kennen van de mogelijkheid om een officieel „certifcat d'étude" na het einde van de lagere school te halen, toch geven hoofden van scholen wel deklaraties of, dat men de lagere school met sukses doorlopen heeft.

Het bleek mij echter, dat de resultaten van het onderwijs veel afhankelijk zijn van de strategische positie, die men op school krijgt toegewezen. Dat althans maakte een school-doorlopen jongeling mij dezer dagen duidelijk.

Op een zwerftocht langs 's Heren wegen kwam een jongeman mij tegemoet en ik vroeg hem of hij kon zeggen hoe laat het was. Kijkt u maar hier, was het bereidwillige antwoord en een arm met een prachtig polshorloge werd voor mijn ogen gehouden. Dankend voor de vriendelijkheid wilde ik doorgaan, toen de jongen man vroeg hoe laat het was. Het daarop volgend gesprek maakte duidelijk, dat hij wel een mooi horloge had maar op de klok kon hij niet kijken. Toch nog slim als hij was, liet hij de gelegenheid niet ongebruikt om van mijn wijsheid te profiteren. Voor wat hoort wat stond ongetwijfeld in zijn bol gegrift. Hij graaide in zijn broekzak en daar kwamen twee biljetten te voorschijn, een van een gulden en een ander van een rijksdaalder. In iedere hand hield hij er een; wat is nu het meeste waard: de rode of de blauwe?

Hopelijk zijn mijn paedagogische talenten in zoverre te hulp gekomen, dat het verschil hem ook nu nog klaar voor ogen staat. Na zo'n openhartige overgave van vertrouwen, mocht er wel een meer intiem gesprek volgen. Waar heb je dat geld vandaan? Wel, ik werk bij het gouvernement, om de drie weken één week werk aan de weg.

Toch knappe lui om economie zo ver te drijven, dat je om de drie weken voor geld werkt en toch een mooi polshorloge kunt kopen. Zou hij op school geweest zijn? Ja, dat bleek waar te zijn, maar, zo werd er openhartig aan toegevoegd, ik kwam wel eens te laat en daarom heb ik meer achter het gestaan dan ervoor.

Of hij ook een vulpen had, maar niet gevraagd.

GEBOREN
Leendert Daniel
zoon van de heer en mevrouw
Dr. J. TAAMS
St. Elisabeth's Gasthuis
3 Sept. '58.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Door het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao zal op donderdag 18 september 1958 des voormiddags te 11 uur op het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 334:

Het uitbreiden van de St. Jozefschool te Pietermaai met één leslokaal, toiletten, kamer hoofd en bergruimte, met bijkomende werken.

Bestek en tekening zijn van 4 september 1958 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
ir. H. de KIEWIT.

Madrileense impressies

I

De Antilliaan die evenmaal Madrid heeft bezocht zal er ongetwijfeld terugkeren of er met weemoed naar terug verlangen. Ik geloof stellig, dat men van heimwee mag spreken wanneer dit verlangen ontembaar wordt omdat Madrid door de sfeer iets heeft, wat vele Europese steden missen en wat juist de Antillianen bijzonder aantrekt en hem het gevoel geeft „uit" en toch „thuis" te zijn.

De Madrileense zomer kan bij een temperatuur van 40 graden wel ondraaglijk zijn maar deze ondraaglijkheid doet Curaçaos aan ook al bereikt het kwik bij ons nimmer deze hoogte. Men zoekt in Madrid de schaduw en niet de zon op en als men op de Gran Via op een van de talrijke terrasjes zit uit te blazen en zich te goed doet aan een heerlijke „patia-juice" heeft men ruim de tijd het Madrileense leven eens gade te slaan. De witgehelmde politieagenten lijken wel de verpersoonlijking van rust en orde. Wanneer zij vermanend een vinger opsteken of resoluut naar een overtreden schrijden krijg je het gevoel alsof zij alleen inspecteurs zijn. De voetgangers wachten zich er wel voor over te steken indien het verkeerslicht dit niet toestaat: ook een boete met een glimlach gegeven moet immers betaald worden! De taxi beheerst het verkeersbeeld volkomen: van elke vijf wagens die voorbij snorren is er zeker een taxi bij. Door de lage ritprijs wordt van de taxi veel gebruik gemaakt. Bij de voetgangers vallen vooral op de schoenpoetsers en de loterijbriefjes-verkopers en verkoopsters.

Ik geloof, dat de Spanjaard liever zijn schoenen laat poetsen dan zelf zijn handen uit de mouwen te steken. Misschien doet het ook prettig aan de schoenpoetsers aan het werk te zien. Deze schijnen er gewoonweg in op te gaan en de handigheid waarmee zij met een klap van de ene hand op de andere overschakelen is werkelijk bewonderenswaardig: echte vaklui zo te zien! Vlak de loterijmensen niet uit s.v.p.: zoals zij het winnende nummer aankondigen of met hardnekkigheid een biljet aanbieden zijn ze niet te overtroeven. Ge moet wel erg standvastig zijn om niet te zwichten.

Tegen de bedelares met kwijnende ogen en een naakt kind op de armen zijt ge niet opwassen, wat zijn tenslotte vijf peseta's?

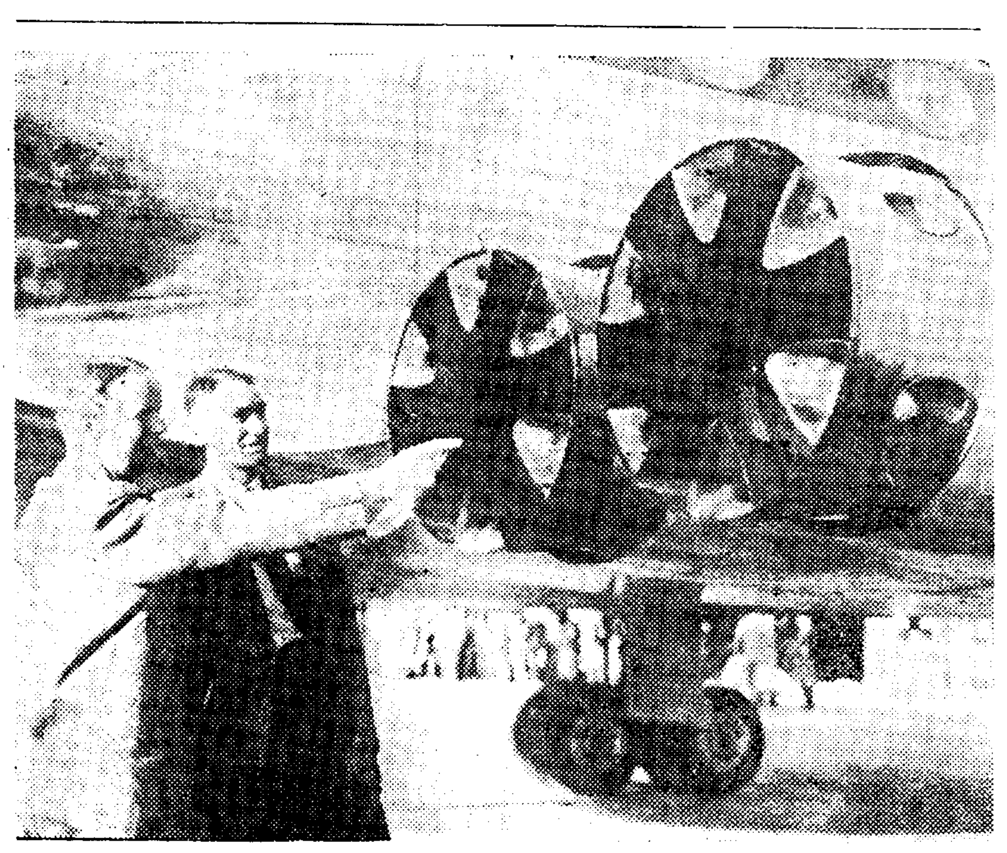
Je kunt merken dat het zo zoetjesaan tijd wordt voor een aperitief.

De terrasjes worden drukker, de café's stromen vol en de hooggehakte elegante dames spoeden zich naar de afspraak, waarvoor ze toch al te laat zijn. Het is een kleine wereld: tussen al het Spaans klinken duidelijk enkele Papiamentse woorden op. Lang behoef ik niet te zoeken want een meter of vijftig verder zie ik dat Walter Cras zijn vrouw iets toevertrouwt.. Ik slenter naar straatjes waar de geur van garnalen en knoflook opstijgt. De Madrilenen verdringen zich om de toonbank om een bordje te nuttigen, dat voor mij een maaltijd zou betekenen maar voor hen slechts dient „para engañar el hambre", zoals zij dit zo treffend uitdrukken.

Ik moet mijn heil in het museum, dat zeker koeler zal zijn dan de straten, die liggen te blakeren in de zon. Ook hier wacht mij een verrassing: juffrouw Maria Quast staat een schilderij van Goya te bewonderen! Uit bescheidenheid houd ik mij op de achtergrond en ontdek, dat zij ijverig aantekeningen maakt wat mij vrij merkwaardig voorkomt. Later vernam ik van bevriende zijde, dat zij door Madrid flanerend woorden en uitdrukkingen, die haar vreemd voorkomen, zeer nauwgezet optekent: een alleszins navolgbaar voorbeeld!

Van de Prado is het niet ver naar het air-conditioning van het prachtige hotel Palace, dat als het ware door de Amerikanen in beslag is genomen. Overigens vallen deze lieden ook in het straatverkeer op. Ondanks de warmte lopen de meeste Madrilenen met hun jasje aan terwijl de Amerikanen er de voorkeur aan geven zo luchtig mogelijk gekleed te zijn. Na een heerlijk maal klaargemaakt met olijfolie, is het de hoogste tijd voor de siësta, die zo in de Antillen aanbevelenswaardig zou zijn. Waarom zouden wij ons niet tegen half vijf, opgefrist en wel weer aan de slag kunnen?

Jules de Palm.

Een engelse Haviland Comet IV heeft het record New York-Londen gebroken in één ononderbroken vlucht, met 1 uur en 28 minuten. De machine deed er o.l.v. piloot John Cunningham (links) zes uren en zestien minuten over. Opmerkelijk bij deze machine zijn de nieuwe geluiddempers.

Onder het stuwmeer zal grond worden gevonden

Paramaribo. — De Savannah Goldmines Corporation is een Canadees-Australische combinatie die van plan is goud onder de bodem van het Brokopondo stuwmeer vandaan te halen. Deze groep heeft een concessie van 40 jaar in een gebied dat onder water zal lopen als de Brokopondo stuwdam zal zijn gebouwd. Om de ontginning dan niet noodgedwongen stop te zetten, is de Savannah Goldmines begonnen met de uitwerking van een gedurfd plan.

Aan de rand van het stuwmeer gebied wordt een verticale schacht tot een diepte van meer dan 60 meter gegraven. Horizontaal op deze schacht zullen gangen worden gegraven die onder het stuwmeer een weg naar de goudhoudende kwarts, doen.

De verticale schacht was dezer dagen reeds tot op ongeveer 25 meter gegraven toen de Savanna Goldmines haar moest ontruimen. Onder de schacht werden gegraven uit met hout. Op een diepte van een meter of 20 kwam men evenwel in een zachte aardlaag terecht waardoor de wonden van de schacht voortdurend instortte.

Besloten is nu op een andere plek een nieuwe schacht neer te laten waarvan de wanden met metalen kokers zullen worden versterkt. Deze verandering van werkzaamheden zal de onderneming rond f. 40.000 kosten, doch ze heeft besloten de werkzaamheden voort te zetten.

Kritiek op veranderde straatnamen

Paramaribo. — De regering heeft besloten de namen van enkele oude vertrouwde straten — aldus een officieel bericht — te veranderen. De Oranjestraat, waaraan wijlen Mr. Dr. J. C. de Miranda woonde, wordt Mr. Dr. J.C. de Mirandastraat, en de Herenstraat, waaraan wijlen Mr. F. H. R. Lim Apo woonde, wordt gedeeltelijk Mr. F. H. R. Lim Apo straat.

Deze naamsverandering heeft nogal kritiek ontmoet. Het werd vrij algemeen beter geacht om oude, vertrouwde namen — zoals het officieel bericht het zelf reeds uitdrukte — ongemoeid te laten en nieuwe straten of pleinen te noemen naar grote zonen die men op deze manier wil eren.

Teneinde de verbondheid met Oranje tot uitdrukking te brengen nu de Oranjestraat is verdwenen, zal het Gouvernementsplein voortaan Oranjestad heten.

Het blad Het Nieuws, dat evenals De West en De Ware Tijd niet met deze verandering ingenomen is, schrijft dat vriend en vijand het eens zijn dat de regering hier een misgreep heeft gedaan.

„The American Way of Life"

LOS ANGELES ZOEKT WEER HET ROMANTISCHE GASLICHT

(Bijzondere correspondentie uit Amerika).

Bij een langer verblijf in de V.S. beginnen steeds meer kleinere en grotere verschillen met wat in Nederland gebruikelijk is op te vallen. Eerstens de buitenbouw. Het meest typerende is wel, dat in de woonhuizen, zowel van de arbeiders als van de welgestelde middenklasse, de voordeur rechtstreeks tot de woonkamer toegang geeft. Alleen in de zeer dure huizen komt men eerst in gang of vestibule. De brievenbus is buitenshuis, vaak op een paaltje op het trottoir, en heeft met de bij ons gebruikelijke sleuf, maar een deurtje of klep zonder slot. Pakketten worden, als er niemand thuis is, eenvoudig op de stoep gedeponeerd. In een land, waar zoveel, ook gehuwde vrouwen werken, komt het natuurlijk nogal eens voor dat de woning verlaten is. Om dezelfde reden bevinden zich ook de meters voor gas, water en elektriciteit buiten de woning.

Ook de inrichting van de huizen verschilt nogal van de onze. Het gebruikelijke zitje bijv. met de tafel in het midden en een hanglamp erboven ziet men hier niet. Alle meubels staan zoveel mogelijk langs de wand geschaard en laten het midden van de kamer geheel vrij. Moderne woonkamers zijn in verschillende kleuren behangen of geverfd, twee wanden zachtgroen en de andere twee crème bijv. of 3 wanden geolied hout en de vierde behangen met een kleurig bloempatroon. Zijn er meerdere ramen met gordijnen, dan zijn deze ook vaak in verschillende kleuren. Maar velen hebben i.p.v. gordijnen de z.g. Venetiaanse blinden of rolgordijnen van bamboelatjes, die meest half gesloten zijn, waardoor de kamers steeds in een halflicht gedompeld zijn. En 's avonds is het door het bijna uitsluitend gebruik van schemerlampen in alle soorten en formaten niet veel beter.

Als u denkt met uw elektrische fornuis, ijskast en wasmachine hoogst modern te zijn, niet alzo volgens Amerikaanse begrippen. Grote reclames in kranten en TV vertellen u hier: Wees modern, gebruik gas! Ja, in de juist geopende tentoonstelling voor woninginrichting in Los Angeles wordt zelfs weer ... gaslicht geïntroduceerd. „De met weemoed herdachte charme van zachtgloeiende gaslampen zal een vleug van Amerikaanse traditie terugbrengen in uw woning". Wie „wee", wordt binnenkort de goede oude petroleumlamp weer aangeprezen als de meest exclusieve verlichting voor met hun tijd en geld zeen raad wetende lieden. Ook de allernieuwste air-conditioner, die winter en zomer uw huis op steeds dezelfde temperatuur belooft te houden, werkt op gas.

Ook in de V.S. komen sommige leveranciers bij u aan huis. De melkboer komt om de andere dag, zon- en feestdagen inbegrepen, de bakker rijdt tweemaal daags langs, en zeker een dozijn keer per dag tinkelt het muziekdeuntje van een of andere ijscoman, hier „Good Humor-man" geheten, door de straat. Zij zijn uiteraard allen gemotoriseerd. Een hold-up of beroving onder bedreiging met een vuurwapen verleent nu en dan een avontuurlijke toets aan deze overigens zo nuchtere beroepen. Indien gewenst wordt ook de krant dagelijks door de krantenjongen, min of meer goed gemikt, in de richting van uw huis geslingerd. Treft hij raam of voordeur, dan weet men waar te zoeken. Maar talloos zijn de keren, dat ik me in deze onmisbare nieuwsbron pas kan verdiepen na een naarstige speurtocht onder heggen of struiken of onder voor het huis geparkeerde auto's.

De wagens van de gemeentereiniging horen eveneens tot onze vaste bezoekers, maar in Los Angeles wordt van de huisvrouw verwacht, dat zij voor een deugdelijke voor-sortering van de diverse zaken, op het bezit waarvan zij niet meer gesteld is, zorg draagt in categorieën van voedselafval, papier en lompen, tuinvuil en flessen, blikjes en dergelijke vaste voorwerpen, op straffe van met de rommel te blijven zitten.

Een gewoonte, waar ik hier wel even aan moest wennen is het elkaar bij de voornaam noemen, vaak bij de eerste kennismaking. De winkeljuffrouw, die u een japon aanpast, de dienster, die u een kop koffie voorzet, de kapster die uw lokken tot gloednieuwe krullen omtovert, zij allen zullen u vertrouwelijk met „dear", „honey" of „doll" aanspreken. Dit moet alles een uiting zijn van de Amerikaanse democratie en het is mij wel. Overigens heeft dit vlotte gebruik van de voornaam hier wel een andere gevoelsnuance dan bij ons, daar de aanspreekvorm in het Engels onveranderd „you" blijft, terwijl in het Nederlands het in zo'n geval gebruikelijke „jij en jou" een hier niet noodzakelijke vertrouwelijkheid impliceert.

Dat ook aangetrouwde kinderen veelal hun schoonouders bij de naam noemen is een zaak, die slechts de betrokkenen aangaat. Anders wordt het echter, wanneer kleine kinderen als de meest gewone zaak ter wereld ouders, ooms en tantes, buren en bekenden met de voornaam aanspreken. Gelukkig blijken er toch nog vele gezinnen te zijn, waar deze al te grote en onnodige familiariteit niet wordt getolereerd.

Op kledinggebied zijn ook nogal enige verschillen te constateren. Jongens onder de 18 bijv. zullen hier nooit of te nimmer in een korte broek lopen. Ternauwernood het hierstadium ontgroeid worden zij in een lange broek gestoken. Een Hollandse jongen in kniebroek of plusfours zou hier groot opzien baren. Zijn ze evenwel volwassen, dan is het geoorloofd zich op warme dagen in shorts te hullen. Maar of ze dan een korte of lange beenbedekking prefereren, boven het middel behoren zij, als de zon schijnt, elke bedekking te schuwen. Ook hier weer, 's lands wijs, 's lands eer, maar de eerste maal, dat een buurman ons in een dergelijke toestand een bezoek bracht, kon ik slechts moeizaam mijn verschrikte blik losmaken van 's mans kreeftrode, lichtelijk bladderende tors, die bovendien in een meer dan aesthetisch verantwoorde omvang aanwezig was. Daarbij had hij ook blote voeten, een andere typische voorkeur van de Amerikaanse smaak. Het is hier niets ongewoons overigens net uitziende personen barrevoets te zien wandelen of uit dure auto's te zien stappen.

Buurman komt met blote voeten op visite

Het Zuid-Californisch klimaat, dat al naargelang van ieders persoonlijke instelling beschreven kan worden als: warm, maar nogal fris in de schaduw, of koel, maar behoorlijk warm in de zon, biedt nog extra mogelijkheden voor variatie op kledinggebied. In de winter is het niets opmerkelijks een laaggehalsde, mouwloze japon te zien wandelen naast een bontmantel met de kraag op. Terwijl laatst ons een lange, lage, chroomglinsterende sportwagen voorbijschoot met aan het stuur een jongedame, naar wier kleding, die ergens beneden de lijn van de carrosserie begon, men slechts kon gissen en aan haar zijde een stoer-mannelijke begeleider in visserstrui met rolkraag. Ja, Amerika, en met name Californië is een land, waar men als degelijke Nederlander niet gauw raakt uitgekeken!

Nederlander werd wereldkampioen Goochelen

Wenen. — Op het te Wenen gehouden kongres van de Internationale Federatie van Goochelaarsverenigingen is de Nederlander Tony van Dommelen wereldkampioen goochelen geworden. Hij heeft het recht zich wereldkampioen te noemen tot het volgende internationale goochelkongres, dat in 1961 gehouden zal worden. De Nederlander Peter Pit won de zilveren beker, beschikbaar gesteld door de Oostenrijkse minister van handel, en behaalde voorts de eerste prijs in de afdeling „algemene goochelkunst". Tweede werd hier de Tsjech Eduard Mazakian en derde de Nederlander Ronaldo.

—:—

Louisville (Kentucky). — Rudell Stitch, een tot nog toe niet erg bekende bokser uit Kentucky, versloeg de Cubaanse weltergewicht Isaac Logart op punten in een 10-ronden gevecht. Logart, die als nummer twee op de wereldranglijst geklasseerd staat, liep reeds in de eerste ronde een diepe wond boven het rechteroog op.

De omgewerkte Surinaamse begroting

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De omgewerkte landsbegroting 1958, vertoont een tekort van slechts ƒ 290.000. In zijn Memorie van Toelichting zegt de minister van financiën, de jonge Dr. Jules Sedney, dat de herziene begroting „een nog weinig bevredigend beeld" te zien geeft. Bij het overnemen van het bewind had de huidige regering in een financiële nota aan de Staten de alarmbel geluid over de staat van 's lands financiën en becijferd dat er een tekort van ruim ƒ 9 mln was. De landsbegroting 1958 was daarom door de regering ingetrokken om omgewerkt te worden teneinde een meer verantwoord uitgavenniveau te bereiken.

De begroting ziet er thans als volgt uit: Gewone dienst — ontvangsten ƒ 46.010.000, uitgaven ƒ 40.897.000, saldo ƒ 5.113.000. Buitengewone Dienst — Ontvangsten ƒ 17.067.000, uitgaven ƒ 22.470.000, tekort ƒ 5.403.000. Op de gehele begroting is er dus een tekort van ƒ 290.000.

Dit betrekkelijk geringe tekort is slechts bereikt door onder de middelen van de buitengewone dienst een lening ad ƒ 1.5 mln op te nemen. Bij het plaatsen van dit middel op de begroting werd geanticipeerd op de spoedige goedkeuring door de Staten van het ontwerp tot wijziging van de Leningsverordening 1951. Voorts is een ontwerp in voorbereiding om het rekeningsoverschot op de jaren 1951 en 1952 van rond ƒ 6.2 mln comptabel te kunnen vereffenen met de zogenaamde Rekening met Derden waarop uitgaven geboekt werden die nog niet tenlaste van een begroting waren gebracht.

Het berekende tekort van 0.2 mln steekt vrij gunstig af bij de tekorten van 1957 en 1956 die resp. ƒ 1.1 mln en ƒ 1.7 mln waren.

NIEUWS IN HET KORT

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Deze week is het weer voorgekomen dat een jongen met een windbuks op een meisje schoot. De 15-jarige Mildred Mendeszoon werd door een niet achterhaalde knaap in de rechterarm geschoten. Het meisje moest in het hospitaal geholpen worden. Twee weken geleden werd een meisje, Roseline MackNack door een jongen met een schot uit een windbuks zo geraakt dat haar een oog gelicht moest worden. De Politie is reeds geruime tijd bezig om jongens die op gevaarlijke wijze met windbuksen te werk gaan dit schiettuig af te nemen. Onlangs werd uitgemaakt dat bepaalde windbuksen zo krachtig zijn dat zij niet meer zonder wapenvergunning zullen mogen worden verkocht.

———

Paramaribo. — De Politie heeft een kinderautotje ongeschikt verklaard om als zodanig verkocht te worden, en de importeur, de firma I. Fernandes, heeft het rijtuigje weer uitgevoerd. Het wagentje liep op een electromotor en kon een snelheid ontwikkelen die de Politie te groot vond.

—:—

Paramaribo. — Deze week is het 13de geval van een dodelijk verkeersongeluk in 1958 voor Paramaribo en omgeving vermeld. Bromfietsers spelen in deze gevallen doorgaans een rol. Een bromfietser, die op een haar na morsdood werd gereden en de schuld was van een botsing tussen twee auto's, wordt door de Politie in alle hoeken en gaten gezocht. De man schoot een voorrangsweg op, terwijl twee auto's over deze weg kwamen aangereden. De voorste auto moest met geweld remmen om hem niet te pletter te rijden. Het gevolg was dat de tweede wagen op de eerste inreed en beide auto's aanzienlijk werd beschadigd. Onze bromfietser reed even een rondje langs de auto's heen en verdween toen spoorloos alsof hij er niets mee te maken had gehad.

Nieuwe premier van Zuid-Afrika

Kaapstad. — Hendrik Verwoerd, de 57-jarige minister van naturellenzaken, is tot premier van Zuid-Afrika gekozen. Verwoerd, die wijlen premier Strjdom opvolgt, is de voornaamste ontwerper geweest van de **apartheidspolitiek van de Nationale Volkspartij.**

1,5 miljoen bezuinigd op de Surinaamse begroting

De herziene begroting 1958 heeft een besparing kunnen bewerkstelligen die in de orde van grootte van f. 1.5 mln. ligt. Zo licht de Regering had toen zij aan het bewind kwam een tekort van f. 9 mln. gesignaleerd en trok de begroting in om de uitgaven tot een meer verantwoord niveau terug te brengen.

De toelichting zegt dat de situatie nog niet geheel bevredigend is, aangezien het uiteindelijk begrotingstekort nog altijd f. 1.8 mln bedraagt. Slechts indien het mogelijk is binnenlands f. 1.5 te lenen zal het uiteindelijk tekort worden teruggebracht tot f. 0.2 tot f. 0.3 mln. De verwachtingen hieromtrent zijn evenwel niet hoog gespannen.

Het oppositieblad De West meent dat de regering lichtvaardig te werk is gegaan toen ze beweerde dat er f. 9 mln. tekort was. Het blad vraagt waar het tekort gebleven is. Het regeringsgezind blad De Nieuwe Tijd wijst De West erop dat dit tekort kon worden weggewerkt door de begroting te herzien.

De Surinaamse voetbal scheidsrechter E. Letnom is geplaatst op de internationale FIFA lijst. Dit is gedaan nadat de KNVB-officials die met het KNVB jeugdteam hier in Suriname zijn geweest gunstig hadden geoordeeld over de wijze waarop Letnom de SVB-KNVB ontmoeting had geleid.

De rellen, opstanden, revoluties, brandstichtingen, enz. op Cyprus hebben voor veel bewoners katastrofale gevolgen, die al of niet met lankmoedigheid en hoop op een betere toekomst worden gedragen. Griekse en Turkse Cyprioten leven enige kilometers buiten Nicosia in een tentenkamp, omdat hun huizen verbrand, verwoest, in ieder geval door het steeds voortdurende geschil, onbewoonbaar zijn geworden. De meeste mannen uit dit prefabricated dorp zijn werkloos. Zij trachten met stenen huizen te bouwen, daar in oktober de winterregens beginnen. Foto: een Turks-Cypriotische familie in zijn tent.

Meer dan 300 communistische bezoekers van de EXPO vroegen asyl

Brussel. — Uit goedingelichte kringen wordt in Brussel vernomen dat sedert de vorige maand meer dan 300 bezoekers van de wereldtentoonstelling die uit communistische landen kwamen asiel hebben gevraagd. De Belgische regering zou besloten hebben deze mensen de status van vluchtelingen toe te kennen.

Het zouden circa honderd Zuidslaven, vijftig Polen en een aantal Russen, Hongaren, Bulgaren en Tsjechen zijn. Een particuliere organisatie heeft in Brussel reeds ontvangstcentra voor de vluchtelingen ingericht.

Na zijn rondreis door het Midden-Oosten kwam de speciale afgezant van president Eisenhower, Murphy, in Parijs aan. Foto: v.l.n.r. Murphy, Couve de Murville, de Franse minister van Buitenlandse Zaken en Houghton, ambassadeur van de Verenigde Staten.

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

25

„Je vergist je," zei Baerlach, die op het plein stond, oud en bibberend in de frisse morgen, „je zult me niet vermoorden. Ik ben de enige, die je kent en dus ook de enige, die een veroordeling over je kan uitspreken. Ik heb je veroordeeld, Gastmann, ik heb je ter dood veroordeeld. Je zult deze dag niet overleven. De beul, die ik heb uitgezocht, zal je vandaag opzoeken. Hij zal je doden, want dat moet in 's hemelsnaam nu eindelijk maar eens gebeuren."

Gastmann kromp in elkaar en staarde de oude man verwonderd aan. Maar deze stapte het station in met zijn handen in zijn overjas zonder om te kijken. Hij verdween in het donkere gebouw, dat zich langzaam met mensen vulde.

„Ouwe gek," schreeuwde Gastmann plotseling de commissaris achterna, zo hard, dat een paar voorbijgangers zich omkeerden. „Ouwe gek." Maar Baerlach was niet meer te zien.

Het was een stralende dag. De zon wierp harde en lange schaduwen over de stad, die het licht opzoog en in de kleine steegjes verborg om het in de nacht met duizenden lichtjes weer terug te spuwen.

Tschanz wachtte een uur lang. Hij liep rusteloos op en neer door de galerijen bij de kathedraal en keek omhoog naar de waterspuwers, die met hun komische gezichten in de scherpe zon naar het plaveisel staarden. Eindelijk gingen de deuren open. Er kwam een stroom van mensen uit, maar hij zag direct de witte regenjas. Anna kwam naar hem toe. Ze zei, dat ze blij was hem hier te zien en gaf hem een hand. Ze liepen de Keszlerstraat in midden tussen dromen kerkgangers, omstuwd door oude en jonge mensen, een professor en een netjes uitgedoste bakkersvrouw, twee studenten met een meisje in hun midden, een half dozijn ambtenaren, iedereen keurig gewassen en opgetuigd, verlangend uitziend naar het zondagsmaal. Anna en haar begeleider kwamen op het Casinoplein, staken het dwars over en gingen een straat in. Bij de brug bleven ze staan.

„Anna," zei Tschanz, „vandaag grijp ik de moordenaar van Ulrich."

„Weet u dan, wie het is?" vroeg zij verrast.

Hij keek haar aan. Zij stond bleek en smal voor hem. „Ik geloof, dat ik het weet," zei hij. „Wil je voor mij," hij aarzelde met zijn vraag, „hetzelfde zijn als je was voor je overleden verloofde?"

Anna antwoordde niet direct. Zij trok haar jas strakker om zich heen als had zij het koud. Een zachte wind woelde haar haren door elkaar, maar tenslotte zei ze: „We zullen het daar op houden."

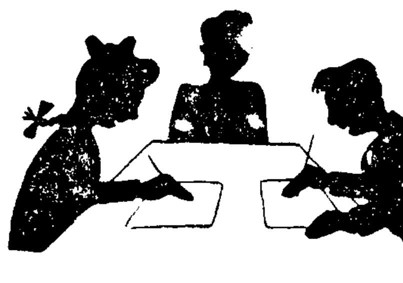
Ze gaven elkaar de hand en Anna ging naar de andere oever. Hij keek haar na. Haar witte mantel scheen tussen de berkenstammen door, dook hier en daar op tussen de wandelaars en verdween tenslotte. Toen ging hij naar het station, waar hij zijn auto had laten staan. Hij reed naar Ligerz. Het was bijna middag, toen hij daar aankwam. Want hij had langzaam gereden, was af en toe uitgestapt en rokend de velden ingelopen, dan weer naar de auto teruggekeerd en doorgereden. Hij stopte op de parkeerplaats in Ligerz en liep de trap op naast de kerk. Hij was rustig geworden. Het meer was diepblauw, de wijngaarden stonden bladerloos en de aarde ertussenin was bruin en los. Maar Tschanz zag niets daarvan en bekommerde zich nergens om. Hij liet het dorp achter zich en omhoog met gelijkmatige stappen zonder om te kijken of de pas in te houden. De weg ging steil tegen de berg op, omzoomd door witte muren. De ene wijngaard na de andere liet hij achter zich. Zijn rechterhand hield hij in zijn jaszak. Soms kruiste een wezel zijn weg, buizerds stegen op, het land sidderde in het vuur van de zon alsof het midden in de zomer was. Onophoudelijk klom hij. Later dook hij in het bos en liet de wijngaarden links liggen. Het werd koeler. Tussen de stammen blonken de witte Jura-rotsen. Hij klom steeds hoger, steeds met dezelfde pas en hij kwam nu tussen de velden. Het was bouw- en weiland, de weg klom nog maar weinig. Hij passeerde een kerkhof, een rechthoek van grijze muren met een groot hek. In het zwart geklede vrouwen liepen op de wegen. Een oude kromme man stond de wandelaar na te kijken, die steeds verder ging met zijn rechterhand in zijn jaszak.

Hij bereikte Prêles, passeerde hotel Bären en ging de kant op van Lamboing. De lucht boven de hoogvlakte stond onbeweeglijk. Er was geen mist, alles was duidelijk zichtbaar, ook de meest verwijderde voorwerpen. Alleen de top van de Chasseral was met sneeuw bedekt, verder was alles bruin gekleurd, doorbroken door het wit van de muren en het rood der daken en door de zwarte banen van de akkers. Gelijkmatig liep Tschanz verder. De zon stond in zijn rug en wierp zijn schaduw voor hem uit. De straat zwenkte, hij liep langs de zagerij, nu met de zon van opzij. Hij ging verder, gedachteloos, zonder op te kijken, gedreven door slechts één verlangen, één hartstocht. Ergens blafte een hond, hij kwam dichterbij, besnuffelde de voorbijganger en liep weer weg. Tschanz ging voort, steeds aan dezelfde kant van de weg, stap voor stap, niet langzamer en niet vlugger, het huis tegemoet, dat opdook uit het bruine veld, omringd met populieren. Zij schoenen zonken weg in de warme aarde van een pas omgeploegd veld. Hij bereikte het hek, het was open en hij ging verder.

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

De wolf als herder

Een wolf was er steeds op uit een schaap te verschalken en op te peuzelen, maar eindelijk kwam er toch een dag, dat de wolf al zijn sluwe streken had verbruikt en ten einde raad was.

Of nee, nog niet. Hij had nog één plannetje in zijn wolvekop en dat moest lukken, dacht hij.

Hij was een kudde schapen genaderd en had gezien, dat de dieren en de hond en de herder rustig lagen te dutten in de zon. De wolf trok zich terug in het struikgewas, trok een herderspakje aan, voorzag zich van stok en tas. En zo uitgedost naderde hij voorzichtig de schapen. O, nee, hij wilde geen schaap bespringen en wegslepen, dat was de moeite niet waard. Hij wilde, als herder van de kudde, deze in haar geheel wegvoeren naar een plaats, waar hij zo nu en dan gemakkelijk een dier kon opeten.

De wolf opende dus zijn muil om de schapen toe te spreken, zoals hij dat de herder had horen doen, maar...... die stem. Het heesrauwe geluid klonk door het hele bos en meteen waren herder en hond klaarwakker. Ze zagen de wolf staan en die voelde wel, dat zijn list was ontdekt. Hij wilde natuurlijk de benen nemen, maar zijn herdersrok belette hem het snelle lopen en zijn bewegingen waren zo onhandig, dat hond en herder hem zó te pakken hadden en onschadelijk konden maken.

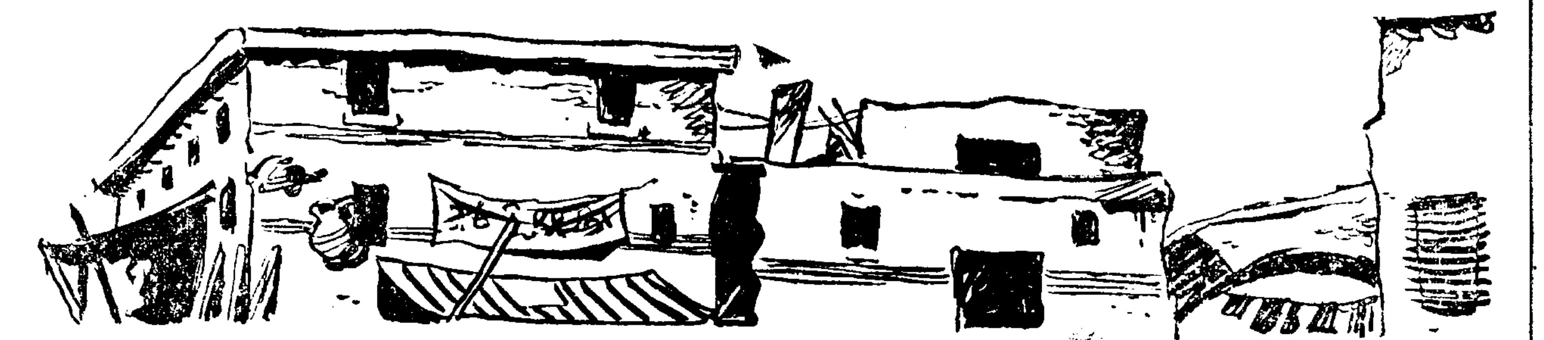
Zo gebeurt het vaak, dat aartsschelmen verward raken in hun eigen sluwe strikken.

En vergeet ook niet, dat een wolf altijd een wolf blijft, zelfs al trekt hij daarbij een mooi pakje aan. Zijn daden zullen altijd de daden van een wolf blijven.

De rijke bedelaar van Bagdad

„Een kleinigheid, astublieft! Een kleinigheid voor een arme stumper!"

Bedelaars zijn in het Oosten overal te vinden. Voor velen is het daar een beroep, omdat zij nooit iets anders geleerd hebben. Maar dat het niet altijd zo'n onschuldig beroep is, dat leert dit spannende verhaal.

door AD SHEEN

I

De zon daalde al neer achter de bergen, toen Ben Yoessef en zijn vriendje Simah door de smalle straatjes van Bagdad slenterden. Het was die dag warmer geweest dan ooit en zelfs nu nog, tegen het donker worden, leek het of de onregelmatige keien van de steegjes, door de leren zolen van hun open sandalen heen, hun voeten probeerden te verschroeien.

„Als we harder doorlopen," zei Ben Yoessef tegen zijn vriendje, „kunnen we nog een fris bad nemen in de rivier. Maar dan moeten we voortmaken, want ik moet om tien uur thuis zijn."

Simah voelde wel iets voor dit voorstel en de jongens versnelden hun pas. Eerst voerde de weg door enkele donkere kronkelstraatjes van een van de achterbuurten van Iraks hoofdstad, maar al spoedig kwamen de jongens in de villawijken aan. Zelf woonden ze ook in een schamele volksbuurt, vlak bij elkaar in de Karrafsteeg.

De vader van Ben Yoessef was een arme touwslager; zijn moeder was enkele jaren geleden gestorven. Ben Yoessef was als enig kind achtergebleven en moest met zijn vader meewerken om aan de kost te komen. Hij kwam graag bij zijn vriendje Simah thuis, want Simah had drie broertjes en vier zusjes, die Ben Yoessef langzamerhand ook als *zijn* broertjes en zusjes was gaan beschouwen.

„Ik heb vanmiddag het nieuwe visnet bij Kimoerah gebracht," vertelde Ben Yoessef zijn vriendje, terwijl ze stevig doorliepen om bijtijds de rivier te bereiken. „We hebben er de laatste weken hard aan gewerkt. Vader soms net zo lang in de nacht, tot hij er pijn van aan zijn ogen kreeg. Het had gisteren al klaar moeten zijn, maar Kimoerah begreep dat het niet eerder kon."

„Ja, Kimoerah is een wijs man," antwoordde Simah. „Hij is de wijste van alle vissers. Ze beweren, dat hij vroeger veel gelezen en veel geleerd heeft. Zijn vader had een kast vol geleerde boeken over de zon en de sterren, over de kruiden die in het bos groeien en over een heleboel meer."

„Maar nu vist hij al jarenlang op de rivier," wist Ben Yoessef te vertellen. „Hij kent ook alle vissoorten en weet precies hoe hij ze vangen moet. Hij vangt veel meer dan die andere vissers en daarom is hij zo rijk geworden. Och, ik geloof dat ik nooit rijk zal worden. Touwslager is maar een arm beroep en...."

„Een kleinigheid, astublieft! Een kleinigheid voor een arme stumper!"

De jongens keken verschrikt om zich heen, toen ze deze geheimzinnige en zwakke stem hoorden. Ongemerkt waren ze de moskee gepasseerd en nu zagen ze, dat op een van de trappen, bij de grote poort, een zielige bedelaar met uitgestrekte handen om geld zat te vragen.

„Een kleinigheidje, astublieft. Ik ben kreupel en kan niet meer werken. In de oorlog tegen de Turken is mijn rechterbeen afgeschoten. Toe, geef me één kleinigheidje." De jongens zagen nu, dat de arme man maar één been had. Een paar krukken, die hij moest gebruiken om zich voort te bewegen, lagen naast hem.

Ben Yoessef stapte naar de man toe en zei: „Ik heb geen geld bij me. Ik verdien maar heel weinig en mijn vader kan het moeilijk missen."

„Zie je niet," hernam de zwakke stem, „dat ik ook blind ben aan allebei mijn ogen? Toen ik door de Turken gevangen werd genomen, hebben ze mij blind gemaakt. Toe, geef me een kleinigheid, opdat ik wat brood kan kopen."

Hoewel de ouders van Simah hun zoontje altijd hadden gewaarschuwd voor bedelaars, kon de jongen niet anders dan diep in zijn zak tasten en er zijn laatste beduimelde cent uit te voorschijn toveren. „Meer heb ik niet, arme man," zei hij, „maar misschien kan ik je een dienst bewijzen?"

„Och nee," weerde de bedelaar af. „Het begint geloof ik al donker te worden. Ik zal maar naar huis gaan. Weten jullie misschien hoe laat het is?"

Ben Yoessef holde naar een rijtuigje, dat toevallig over het plein voor de moskee reed, en vroeg aan de koetsier of die wist, hoe laat het was. De man haalde een groot horloge aan een kettinkje uit zijn zak te voorschijn en zei: „Als het niet is blijven stilstaan, moet het half negen zijn."

„Dank u wel," riep Ben Yoessef, terwijl hij terugholde naar de plaats, waar de bedelaar zat. Hé, wat was dat? Waar was hij nu? En waar was Simah? Ben Yoessef keek in het rond en toen hij niemand kon ontdekken, begon hij hard te roepen. „Simah! Simah!" Hij luisterde met ingehouden adem, maar hij kreeg geen antwoord. Simah was spoorloos verdwenen en de onbekende bedelaar ook.... . . .

II

Het had zich allemaal heel vlug afgespeeld, terwijl Ben Yoessef aan de rijtuigkoetsier ging vragen, hoe laat het was. „Kun je me dan intussen even op de been helpen?" had de bedelaar aan Simah gevraagd. Simah, die nog steeds medelijden met de kreupele en blinde man had, was meteen naar voren gekomen en had de ongelukkige geholpen bij het opstaan.

En toen — hij wist nauwelijks meer hoe het was gebeurd — had hij een geweldige pijn in zijn hoofd gevoeld. Het leek of er met een stuk hout heel hard op geslagen was. Hij voelde dat hij opgetild werd en even later ergens naar binnen gedragen. Toen verloor hij het bewustzijn.

Hoe lang het precies geduurd had, voordat hij weer bij kennis kwam, kon hij met geen mogelijkheid zeggen, maar hij zag en voelde, dat hij gebonden in een prachtige luxe-auto lag. Op de voorbank hoorde hij twee mannen gedempt met elkaar praten. Hij probeerde zich op te richten om te zien, wie het waren, maar de touwen om zijn polsen en benen sneden aan alle kanten in het vlees. Hij moest blijven liggen, op de grond van de wagen.

Intussen was Ben Yoessef met een kloppend hart naar huis gehold om zijn vader te vertellen, wat er gebeurd was. „Wat zeg je?" deed de oude touwslager verschrikt. „Hoe kan dat nu gebeurd zijn? Heb je overal wel goed gezocht?"

„Ja, vader," snikte Ben Yoessef, voor wie de spanning te groot was geworden om zijn tranen in bedwang te kunnen houden. „Ik heb overal gekeken, maar het was al vrij donker. Ik heb niemand meer gehoord of gezien."

„We moeten het eerst aan de vader en moeder van Simah vertellen en dan zo gauw mogelijk de politie hiervan op de hoogte stellen," oordeelde Ben Yoessef's vader. „Kom, laten we het meteen maar doen, anders maken zij zich misschien ongerust."

Even later vertelde Ben Yoessef in geuren en kleuren hoe alles gegaan was. „O, wat is dat verschrikkelijk. Mijn kind is ontvoerd," riep de moeder van Simah huilend uit. „En ik heb hem er altijd nog zó voor gewaarschuwd. Ik heb hem gezegd, dat hij geen enkele bedelaar moest vertrouwen, want dat er tegenwoordig zoveel gespuis in de stad rondloopt. O, dertien jaar lang heb ik er voor gewaakt, dat mijn oudste kind niets zou overkomen en nu is hij toch ontvoerd door zo'n booswicht."

De vader van Simah probeerde zijn snikkende vrouw te troosten. „Ach, misschien staat hij straks meens weer voor de deur. Misschien is er helemaal niets ergs gebeurd."

(Wordt vervolgd)

Even later vertelde Ben Yoessef in geuren en kleuren hoe alles gegaan was. „O, wat is dat verschrikkelijk. Mijn kind is ontvoerd," riep de moeder van Simah uit.

Heer Bommel gaat het overdoen

3310 Heer Bommel bracht de Oude Schicht tot stilstand en staarde de fruitkoopman na, die met snelle pas naar het kasteel van de markies stapte.

„Daar gaat hij", dacht hij „om de gestolen vaas naar de markies terug te brengen. Precies, zoals hij verteld heeft. Het is toch wel bijzonder, dat ik dit van voren af aan kan volgen, alsof het opnieuw gebeurt. Een heer, voor wie tijd en geld geen rol speelt, is toch tot merkwaardige dingen in staat!"

Hij stapte uit en volgde de koopman op enige afstand, zich zoveel mogelijk verschuilend achter het geboomte langs de berm.

„Als de rest van zijn verhaal klopt, zal hij nu weldra schichtig worden en de vaas ergens weggooien", dacht Heer Ollie. „Ik ben benieuwd, wie hem zo aan het schrikken heeft gemaakt!".

Het volgende ogenblik knapte een dorre tak onder zijn voet; het klonk als een pistoolschot in de morgenstilte. De koopman bleef even als verstijfd van schrik staan en keek toen met grote, angstige ogen om. Zijn blik bleef rusten op de struiken, waartussen Heer Bommel zich haastig had verborgen. Hij zag, hoe het gebladerte daar heen en weer zwiepte in de windstille lucht...... De angst deed hem zijn goede voornemens vergeten en hij zette het op een lopen, zonder verder nog op of om te zien. In draf zette Heer Bommel de vluchteling na, want dit was het ogenblik, waarvoor hij naar het verleden was teruggekeerd. Nu of nooit zou hij te weten komen, op welke plek de vaas was neergeworpen.

En op dat moment naderde een motorfiets, waarop commissaris Bulle Bas gezeten was. Argwanend bekeek de politieman de vreemde wedloop in de prille morgenuren...

62-40. Als Eric met Svein zijn plan bespreekt staart de lange Sakser hem met verbazing en ontzag aan. „Nou Noorman, dat is een sterk stukje wat je daar uit wilt halen, maar ik ben ervoor te vinden," grijnst hij. Snel volgen Erics bevelen elkaar op en worden de boten door de verbouwereerde mannen zodanig met elkaar verbonden dat er twee naast elkaar vooropgaan. Daarachter worden er ook weer naast elkaar drie bevestigt en weer daarachter nog twee.

De beide voorste schepen worden met de gevangenen bemand die als roeiers de wind een handje moeten helpen. Veel moeite zal hun dit voor alsnog niet kosten, want de wind is krachtig en in de goede richting. Eric en Svein houden vanaf de middelste boot in de tweede rij van hun zonderlinge sleep letterlijk en figuurlijk een oogje in het zeil. Hoewel de zee wat woelig is gaat het boven verwachting vlot. Erics enige zorg is of hij nog op tijd zal komen om Erwin en Axe te redden. Zijn hele stoutmoedige plan, om de buit gemaakte schepen tegen Ondur uit te spelen en ten behoeve van de beide jongens, is waardeloos, als de tweekamp reeds zou zijn begonnen. Maar het lot is hem ditmaal niet gunstig gezind, want terwijl hij onderweg is komt in de grot een verspieder ademloos binnenrennen. Er is daar op het binnenplein van Dun Durrah iets bijzonders aan de hand," hijgt hij. „Grote hemel" valt Aranrod haar in de rede. „tweekamp". Als het maar geen voorbereidingen zijn voor het houden van de tweekamp."

Aantekeningen bij Arubaanse — VERKIEZINGSUITSLAG —

De inzet van verkiezingen was een Arubaanse zaak

Oranjestad. — Met kalmte en waardigheid is het Arubaanse kiezersvolk naar de stembus getrokken. Het was een nogal feestelijke dag met vlaggen op de huizen en vlaggen op de auto's, die meest door jongelui bestuurd, vrolijk de signalen van de partijen toeterend door de voetgangerloze straten trokken. Voor de stembureau's hadden de in oranje en groene jurkjes gestoken meisjes post gevat. De jongelui zorgden voor wat uitroepen, de ouderen, de kiezers, gingen rustig hun gang.

Op het plein voor het Bestuurskantoor, waar des avonds de uitslagen via een omroepsysteem door de heer Piña, hoofd van de eilandelijke voorlichtingsdienst, bekend werden gemaakt en waar bovendien op een groot bord de getallen werden ingevuld, stonden enkele honderden heel rustig te wachten. Deze wachtenden waren in grote meerderheid sympathiseerden van de P.P.A., uit wier gedrag duidelijk viel op te maken, dat de uitslag hen terdege tegenviel. In partijkringen had men namelijk, zoals ook uit de pamfletten van de P.P.A. en uit publikaties uit de „La Prensa" bleek, vooruitgang en groter winst verwacht. Men rekende daar tenminste op zes zetels.

Voor de onbevooroordeelde toeschouwer was de uitslag geen verrassing. Inderdaad bemerkte men tijdens de verkiezingskampagne, dat de A.V.P. sterk aan het groeien was, maar aan de andere kant bemerkte men nergens, dat de belangstelling voor de P.P.A. verminderde. De A.V.P. trok veel meer luisteraars naar haar vergaderingen en demonstraties, maar de P.P.A. trok er telkens ongeveer twee maal zoveel. In de autoparade, twee maal zoveel auto's. Op de huizen meer dan twee maal zoveel oranjevlaggen.

Toen de uitslagen eenmaal binnenkwamen, bleek, dat de PPA zich had gehandhaafd, al kon er van een groei en een profiteren van het uitbreiden van het kiezersvolk niet worden gesproken. De A.V.P. kon een groot aantal stemmen, voornamelijk, zoals uit de uitslag valt op te maken, onder diegenen, die bij vorige verkiezingen niet ter stembus gingen. Het percentage van degenen, die van het stemrecht gebruik maakte, lag dit keer aanzienlijk hoger (ruim 93%) dan bij vorige verkiezingen en deze kiezers bleken vooral op de A.V.P. te stemmen.

Uitslagen kwamen traag binnen

Voorlichtingsdienst en radiodienst zorgden, dat de pers via de telex alle gegevens kreeg in het kantoor van de voorlichtingsdienst, waar ook de radiostations hun luisterposten hadden. Door beide diensten werden grote prestaties geleverd, al was de vroegere manier van doorgeven, rechtstreeks vanaf het hoofdstembureau nog beter, omdat men toen direkt alle gegevens kreeg, als de aantallen ongeldige semmen, en de per kandidaat en distrikt uitgebrachte stemmen.

Ook verliep de telling traag op Aruba. Reeds meer dan 26 distrikten van Curaçao waren bekend, toen de eerste Arubaanse distrikten nog moesten binnen komen. Curaçao was met haar 62 distrikten reeds lang gereed, toen op Aruba nog steeds op de laatste uitslag werd gewacht.

De inzet

Wij schreven al eerder, dat de inzet van de verkiezingen op Aruba niet de kwestie De Wit en evenmin de Wijziging van het Statuut was. Het ging hier om lokale aangelegenheden. Een enkele spreker op de vergaderingen ging op de koninkrijkszaken in, vooral de haatzaaiers, zoals de heer Bikker, die hiervoor van Curaçao werd gehaald......, en een spreker als de heer Anslijn van Aruba. De kiezers maakten zich hierover echter niet druk. Het voornaamste thema van deze Arubaanse verkiezingen was een zich uitspreken over het eilandelijk beleid van de PPA. De PPA wees hierbij met alle middelen en in een geweldig grote en goed georganiseerde kampagne op de grote werken, als de Hotelbouw, de nieuwe Waterplant, de Boulevard en de Hydroponics. De Voorlichtingsdienst gaf een fraai geillustreerd blad uit over deze werken, en organiseerde excursies naar de werken, de sprekers wezen op de daadkracht van het PPA-bestuur. De overheid voerde in koortsachtig tempo de laatste zes weken werken uit, waardoor men naar schatting een vijf- tot zeshonderd tijdelijke arbeiders kon aannemen voor wegenbouw, overal op het eiland. Gewezen kon tijdens de kampagne verder worden op het instellen van het ouderdomspensioen en de steun, welke de partij gaf aan het ontwikkelen van de vakbeweging. Hiertegenover stelden de oppositie partijen niets. AVP en UNA bepaalden zich vrijwel uitsluitend tot kritiek op de PPA en haar bestuurderen. Men legde de kiezers geen positieve toekomstplannen voor. Sociale maatregelen werden niet aangekondigd. De UNA liet bij de verkiezingskampagne vrijwel verstek gaan. De AVP ontwikkelde grote aktiviteit, maar naar onze mening — en dat blijk ook uit de uitslagen — een te negatieve. Men bekritiseerde de grote werken van de PPA zonder dat dit op de kiezer indruk maakte. Dat is geen wonder. Het volk ziet het Hotel, de Waterfabriek, de Hydroponics en de Boulevards. Deze werken zien er veelbelovend uit en getuigen van ondernemingslust. De (overigens gerechtvaardigde) kritiek, dat de werken te duur zijn en nog moeten worden betaald, spreekt (nog) niet. De praktijk moet de beweringen van de oppositie nog waar maken. Onvoldoende liet de oppositie uitkomen, dat de werken op zichzelf goed zijn, dat de ontwikkeling van het toeristenverkeer de enige hoop voor Aruba is om ook in de toekomst werk te hebben voor een groeiende bevolking. En in ieder geval — het zij herhaald — stelden UNA, noch AVP iets anders in het vooruitzicht. Een ander bezwaar in aktie van de oppositie moet hierin worden gezien, dat men met dezelfde kandidaten kwam, die vier jaar geleden een grote nederlaag leden, toen zij, op hun beurt op hun bestuurswijze werden bekritiseerd.

Surinamers bleven één

De enige kandidaat, die met voorkeursstemen werd gekozen, was de heer Carl Anslijn, vertegenwoordigers van de Bovenwinders op Aruba. Anslijn kreeg 1142 stemmen, tegen 486 in 1955. Er ontstond hierdoor een kleine verschuiving op de PPA-lijst, waar Anslijn naar boven klom en Finck zakte tot de zesde plaats. In eerste instantie werd Surinamer Finck dus niet in de Staten gekozen. Men mag echter aannemen, dat de heer Yrausquin opnieuw een ministerzetel zal bezetten, zodat Finck dan toch weer in de Staten terugkeert.

Finck kreeg 698 stemmen in 1955 en dit keer 890 stemmen. Wel een bewijs, dat de Surinamers eensgezind achter de PPA zijn blijven staan. De Surinamer Heidweiller van de NVP-A kreeg slechts 104 stemmen.

Nummer twee van de PPA-lijst, de heer Marco Henriquez, vertegenwoordiger van Santa Cruz, en gekomen op de plaats van de heer Porfirio Croes, kreeg 346 stemmen. De heer Porfirio Croes had er bij de laatste verkiezingen 574. De Curaçoënaar Petrona kreeg dit keer, 518 stemmen, tegen in 1955: 417. Ook hier bleek dus de NVP-A geen sukses te hebben gehad.

De aktie van de NVP-A liep op een volkomen mislukking op. Geen enkele der kandidaten bleek populair te zijn. Mr dr Da Costa Gomez kreeg 275 stemmen. Over het algemeen was men op Aruba voor deze lijst, die men ziet als een „Curaçaose", niet enthousiast. De Nederlander Swart kreeg 69 stemmen en de heer Vlaun, die hier de Bovenwinders had moeten trekken, kreeg 66 stemmen.

Op de UNA-lijst trok dr Dussenbroek 344 stemmen.

Tenslotte kan men uit de PPA-lijst leren, dat men er daar in geslaagd is zeer populaire mensen te plaatsen. Stuk voor stuk trekken zij enkele honderden mensen. Op de andere lijsten trekken de nummers een tenminste de helft van de stemmen, bij de PPA kreeg de heer Yrausquin slechts één-derde, de rest ging naar de overige kandidaten, die meest elk een bevolkingsgroep of distrikt vertegenwoordigen.

PPA handhaafde zich volkomen.

De PPA handhaafde zich volkomen. Voor de komende Eilandraadsverkiezingen mag men geen veranderingen meer verwachten en zelfs een terugvloeien van „afvallige" PPA-ers naar deze partij. Wil de oppositie iets bereiken, dan zal men voor de komende verkiezngen met frisse programma's moeten komen en het zuiver negativisme moeten laten varen. Ook zal men dan moeten omzien naar een aantal nieuwe kandidaten.

Minister Lampe volgde in het kantoor van de voorlichtingsdienst (de vroegere woning van de heer Lampe) het verloop van de verkiezingen. Van rechts naar links naast de minister, de heer Nicolas Piña, die op uitstekende wijze de leiding had van het „perscentrum", de heer Ito Tromp van de voorlichtingsdienst en de heer Pampi Croes.

Hoeveel stemmen kregen de Arubaanse candidaten?

Oranjestad. —Hieronder een overzicht van de stemmen per candidaat (tussen haakjes de aantallen van de voorgaande verkiezingen:

Kandidaat	Stemmen	(Vorige)
P.P.A.:		
Yrausquin	3683	(3668)
M. Henriquez	346	(C. P. Croes 574)
J. Erasmus	465	
O. Croes	112	(30)
E Finck	890	(698)
W. C. Anslijn	1142	(486)
J. R. L. Beaujon	139	(70)
F. S. Kelly	486	(264)
Jose Geerman	592	
E. O. Petrona	518	(417)
J. M. Leonardo	158	(301)
D. C. Matthew	772	(577)
C. Angela	612	(306)
A.V.P:		
C. A. Eman	2945	(1576)
Dominico Croes	648	(386)
Max Croes	176	
L. V. Britten	114	(vorige keer op PPA-lijst 151)
J. A. Croes	24	(40)
Simon Geerman	87	(80)
Dom. Flemming	109	(83)
Marciano Arends	13	(10)
Padu Lampe	59	(33),
Albert Raven	55	(15)
Jacobo Falconi	46	
Edwin Lacle	93	
Francisco Maduro	142	
U.N.A.		
A. Werleman	1087	(1113)
F. B. Tromp	262	(362)
A. Dussenbroek	344	
Milo Croes	60	(112)
Th. Figaroa	148	(201)
R. C. Oduber	19	(9)
Luciano Wever	30	
Thomas Luydens	19	(7)
Telemina Palm	28	(68)
Thomas Leest	13	(8)
Remigio Frank	16	
Ismael Croes	6	
Christiaan Schwengle	22	(41
N.V.P.A.		
M. F. d. C. Gomez	225	
D. A. Vlaun	66	
A. W. A. Heidweiller	104	
G. Swart	69	
M. P. Boekhouder	71	
J. Eleonora	18	
W. F. Hilman	18	
J. Priest	21	
C. R. Beukenboom	21	
E. Erasmus	10,	
F. B. Figaroa	33	
E. M. Bronswinkel	19	
O. A. Hassell	10	

Oranjestad. — Kiesgerechtigden waren er 18.659. Uitgebracht werden 17.357)een rekord), ofwel 93%. Ongeldige stemmen 201. Geldige stemmen 17.156. Kiesdeler 2144.

Een bundeling van lijsten, waarover nog al eens werd gesproken, had de oppositie niet geholpen. Ook als men alle stemmen bij elkaar telt, blijft de uitslag in zetels uitgedrukt, ongewijzigd.

SANTA PAULA komt morgen

Oranjestad. — De Santa Paula van de Grace Line, wordt met 200 passagiers aan boord morgen, donderdagmiddag om half vier in de haven van Oranjestad verwacht, aldus vernemen wij van de agente van de lijn, de firma Eman Trading Co.

GESLAAGD

Oranjestad. — Gistermiddag werden de uitslagen bekend gemaakt van de hoofdakte examens. Vier candidaten werden afgewezen. Geslaagd zijn. De E. Zusters Gerarda Majella en Angele, Mej. L. Veenstra en de heren A. J. Stenfort, A. de Veer en Hop-Y-Yan.

Onze gelukwensen,

Economisch herstel in Amerika in het laatste kwartaal 1958 verwacht

(Bijzondere correspondentie uit New York)

Vol onzekerheden en vraagtekens is de Amerikaanse economie het tweede halfjaar 1958, waarin, naar deskundigen destijds hebben verwacht en nog verwachten, de economische gang van zaken weer een begin van herstel van de recessie te zien zou geven, begonnen. Immers duidelijke aanwijzingen dat de economie de weg van de opleving is ingeslagen blijven nog uit. Wel zijn er lichte verbeteringen in de voornaamste economische cijfers waar te nemen, die er op kunnen wijzen dat het dieptepunt van de recessie, die nu alweer bijna een jaar duurt, tot het verleden behoort, maar of ze ook voorboden van een krachtig economisch herstel zijn daarover zijn de meningen aarzelend en verdeeld. Het somberste geluid, dat men beluisteren kan is wel, dat de recessie slechts tijdelijk tot staan is gekomen, maar na een korte pauze zich verder zal doorzetten. In meer optimistische kringen, en deze hebben de overhand, is men echter van mening dat in de laatste zes maanden van het lopende jaar toch wel op zijn minst het begin van het herstel van de economische activiteit zal plaats vinden. Men ontveinst zich echter niet dat van de zomermaanden juli en augustus in deze niet veel te verwachten zal zijn. Met heeft als het ware de pech dat de recessie juist afloopt tegen het begin van de zomer, gewoonlijk een slappe tijd, ook als de economie zich voorspoedig ontwikkelt. Immers de vakanties beginnen, hetgeen tot uiting komt in de produktie, inkopers en verbruikers hebben hun inkopen voor de zomer gedaan, de activiteit neemt af. Daarom houdt men het oog meer gericht op het laatste kwartaal van dit jaar, dat een duidelijk herstel te zien zou moeten geven.

Staalprijzen in het geding

Een van de cijfers die er op wijzen, dat de recessie het dieptepunt is gepasseerd is ongetwijfeld het indexcijfer van de industriële produktie. Na 8 maanden van krachtige daling is dit cijfer in mei j.l. weer met 1 punt gestegen tot 127 (1947-49 is 100). Bij het begin van de recessie in augustus 1957 was het cijfer nog 145 en het heeft dus wel een krachtige veer moeten laten in de afgelopen maanden. De oorzaak dat het indexcijfer van de industriële produktie in mei weer gestegen is, ligt bij de eerste stijging van dit jaar in de produktie van duurzame goederen, welke sector juist het ergst was getroffen door de recessie. De hogere produktie van duurzame goederen vindt op haar beurt weer bijna geheel haar oorzaak in produktieverbetering in de staal- en auto-industrie, twee bedrijfstakken, die ongetwijfeld het diepst onder de teruggang van de economische activiteit gebukt zijn gegaan. Hoe verheugend deze wending ten goede ook is, toch zal men begrijpen dat ze nog maar een aarzelend begin is en dat er nog heel wat zal moeten gebeuren wil men het cijfer 145 van augustus vorig jaar weer bereiken. Bovendien en hier heeft men een duidelijk voorbeeld van de pech dat het eind van recessie samenvalt met het begin van de zomer, verwacht men voor de maanden juli en augustus weer een daling van het indexcijfer van de industriële produktie. In verband met de vakanties sluiten vele fabrieken n.l. geheel of gedeeltelijk gedurende enige tijd en dit beïnvloedt uiteraard het indexcijfer. Maar natuurlijk is dit een ontwikkeling van voorbijgaande aard en september etc. zullen weer verbeteringen te zien kunnen geven.

Een tweede punt waaraan men ongetwijfeld veel waarde kan hechten is het feit dat de persoonlijke inkomens in Amerika in totaal genomen zo goed op hoog peil zijn gebleven. Deze inkomens zijn goed bestand gebleken tegen de recessie. Terwijl praktisch ieder economisch sleutelcijfer in de huidige recessie zich ongunstiger heeft ontwikkeld dan in de beide vorige na-oorlogse recessies, is het persoonlijk inkomen minder gedaald dan in de twee vorige recessies. In mei j.l. bijv. waren deze inkomens slechts 9/10 pct beneden het hoogtepunt van augustus 1957. Hierdoor heeft de vraag naar verbruiksgoederen zich op hoog peil kunnen handhaven, en de detailomzetten in Amerika vertonen tot nu in 1958 dan ook een niveau, dat gelijk is aan dat van dezelfde periode in 1957. Dat het persoonlijke inkomen zich zo goed heeft gehouden in de jongste recessie vindt o.m. haar oorzaak in stijgende inkomens in de landbouw en hogere sociale uitkeringen. Hierdoor is de daling van de inkomens uit loon en salaris bijna geheel opgevangen.

Men verwacht, dat, nu het dieptepunt van de recessie voorbij is, de persoonlijke inkomens een zodanige stijging zullen vertonen, dat op jaarbasis genomen de consumptie een stijging van 10 miljard dollar zal kunnen vertonen, een ontwikkeling, die wellicht voldoende zal zijn om het herstel voldoende te stimuleren. Dit is de reden, die er de optimisten toe brengt te zeggen, dat de opleving wel eens sneller zou kunnen plaats vinden dan men over het algemeen denkt.

Er zijn nog meer gunstige factoren op te noemen bijv.: de wagonladingen bij de spoorwegmaatschappijen vertonen over het algemeen een verbetering, steeds een bewijs in Amerika, waar het vervoer over grote afstanden zo een belangrijke plaats inneemt, dat de economische activiteit toeneemt; de bouwnijverheid had in mei j.l. het grootste aantal opdrachten van enige maand in de Amerikaanse geschiedenis; de groothandelsprijzen vertonen een lichte daling. Wat betreft de werkloosheidcijfers verwacht men dat deze voor juni waarschijnlijk niet veel zullen verschillen van de cijfers voor mei. Wel verwacht men een stijging van de werkloosheid in juli als allen die voorgoed of voor vakantie de scholen zullen verlaten een baantje zullen gaan zoeken, maar een dergelijke stijging vindt natuurlijk niet zijn oorzaak in de economische conjunctuur.

Ook in regeringskringen blijft het vertrouwen bestaan, dat de economie een herstel zal vertoner later in dit jaar. In het eerste kwartaal 1958 was het bruto nationaal produkt op jaarbasis 422 miljard dollar, in het tweede kwartaal naar schatting 420 miljard. Voor het vierde kwartaal van dit jaar ziet men de mogelijkheid van 435 à 440 miljard dollar. Ieder cijfer boven de 430 miljard wil zeggen, dat de economie krachtig in opgaande lijn gaat, hetgeen o.m. zou betekenen, dat de werkloosheid met 1 miljoen personen zou dalen.

Ook de Amerikaanse bankiers geloven over het algemeen, dat het 2e halfjaar 1958 een herstel te zien zal geven, dit is gebleken uit een enquête.

Een moeilijkheid, waarvoor men in Amerika nog geen oplossing heeft gevonden zijn de staalprijzen. Volgens de bestaande arbeidscontracten zijn per 1 juli j.l. bepaalde loonsverhogingen van kracht geworden en de vraag is nu of deze kostenstijging ook een prijsverhoging van staal nodig maakt. Een van de kleinere producenten heeft zijn prijs al verhoogd met $ 6 per ton, kennelijk ook met de bedoeling de andere staalproducenten tot een overeenkomstige maatregel te bewegen. De grote staalproducenten als U.S. Steel, Bethlehem Steel etc. hebben tot nog toe geen beslissing genomen, maar hebben wel medegedeeld, dat zij de zaak bestuderen. Deskundige waarnemers zijn van mening, dat de staalprijzen wel over de gehele linie zullen worden verhoogd, maar wanneer dit het geval zal zijn staat nog niet vast. Er zijn namelijk wel bepaalde overwegingen, die een prijsverhoging in de weg staan. Uit het Congres is namelijk al bekend geworden, dat bepaalde groeperingen indien een verhoging van de staalprijzen zou plaats hebben van plan zijn een onderzoek in te stellen naar de noodzaak ervan. Immers men is hier en daar de mening toegedaan, dat de kostenstijging veroorzaakt door de loonsverhoging gemakkelijk opgevangen kan worden door de gestegen productiviteit in de staalindustrie. De staalproducenten zijn echter veelal de tegenovergestelde mening toegedaan. Aan de andere kant beseft men, dat een staalprijsverhoging nu wel ongelegen komt. Staal is een van de belangrijkste grondstoffen in Amerika en een prijsstijging zou dus doorwerken in andere produkten, terwijl men nu juist behoefte heeft aan prijsstabilisatie. De vrees voor een inflatoire ontwikkeling bestaat namelijk nog steeds. Het consumptie-prijs-indexcijfer vertoont tot nu toe immers een ontwikkeling, die er op wijst, dat een evenwicht in de prijzen nog niet is bereikt. Het indexcijfer voor mei vertoonde weliswaar een zeer lichte stijging met 0,1 pct tot 123,6 (1947-49 is 100), maar men had nu graag eens een lichte daling gezien.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Ter hoogte van het kruispunt Weg Fontein en Ceintuurbaan botsten auto's 6979 en 1471. De totale schade beliep ongeveer tweeduizend gulden en een der inzittenden werd licht gewond. Een onderzoek naar de oorzaak wordt ingesteld.

— Op de Stadionweg vondt een kleine botsing plaats tussen 414 en 3008.

Op de weg naar Santa Cruz, ter hoogte van Tarabana botsten auto 2662 en bus 2919.

De schade beliep enkele honderden gulden....

— De politie van San Nicolas verwijderde een pop, voorstellende een aanhanger van een politieke partij, die in een boom bungelde.

De heer Juan T. L. de Cuba verloor in Sint Nicolaas een portemonnaie met inhoud.

O de heer de Wit deponeerde aan de wacht de Sint Nicolaas een door hem gevonden portemonnaie met inhoud....

In de Hildebrandstraat te Sint Nicolaas botsten een auto (4286) tegen een muur van een huis. De totale schade beliep een kleine driehonderd gulden....

— De eigenaar van auto 5677 kwam melden dat onverlaten de antenne vernielden.

Drie zeelieden werden, verdacht van dit vandalisme aangehouden. De kapitein betaalde de schade....

Surinaamse regering huldigde „MISS SURINAM"

Paramaribo. — ,Het gebeurt niet elke dag, dat er in Suriname een schoonheidskoningin wordt aangewezen en dat deze dan ook de laatste ronde haalt van de strijd om de titel van „Miss Universe". Suriname is er dan ook trots op, dat u, mej. Gummels, het zover heeft gebracht." Met deze woorden begon minister-president mr S. D. Emanuels een toespraak in de vergadering van de Raad van Ministers, waarbij de Surinaamse schoonheidskoningin en haar ouders aanwezig waren.

De minister-president vervolgde: ,Dit is echter niet zomaar uw verdienste, maar die van de natuur en het is niet de reden, waarom wij u gevraagd hebben hier te komen. Dit is de buitengewoon waardige wijze waarop u Suriname in het buitenland heeft vertegenwoordigd."

De minister-president wees erop, dat hij tijdens de wedstrijd zelf nog in Amerika vertoefde en bijna elke dag in de pers kon lezen, dat mej Gummels niet alleen maar zeide: „Ik ben trots op mijn land Suriname", maar ook geen gelegenheid voorbij liet gaan om te tonen wat het voor haarzelf betekende, en welke grote toekomst zij voor Suriname verwachtte.

Mej. Gummels heeft dit ook in andere landen gedaan en de Raad van Ministers wilde haar daarvoor dank zeggen en deze dank ook tot uitdrukking brengen in een oorkonde, als blijvend bewijs. Verder gaf mr S. D. Emanuels aan mej. Gummels het boek „Suriname" van Albert Helman en een doos bonbons. Als laatste „verrassing" werd haar medegedeeld, dat voor de tijd van haar afwezigheid „buitengewone vrijstelling van dienst" achteraf werd verleend.

Brief over filosofie-onderwijs

Vaticaanstad. — In een rondzendbrief heeft de Heilige Congregatie voor Seminaries en Universiteiten haar bezorgdheid uitgedrukt over de schadelijke gevolgen van verouderde methoden in het onderwijs in de filosofie. De brief was gericht aan de bisschoppen van Italië, de oversten van onderwijsgevende Orde en Congregaties en aan de „Italiaanse Federatie van Instellingen afhankelijk van het Kerkelijk Gezag".

Vele studenten beginnen aan de studie van de wijsbegeerte zonder de nodige inleidende cursussen en zijn daardoor niet in staat zich een oordeel te vormen over de houdbaarheid van verschillende filosofische meningen. Dit stelt de studenten aan drie gevaren bloot.

„Of hij verliest alle geloof in de mogelijkheid van de menselijke rede de waarheid op enigerlei wijze te bereiken en valt ten prooi aan relativisme en een ruineus skeptisisme, of hij aanvaardt blindelings het standpunt van de leraar zonder onderzoek of overtuiging en met een min of meer oppervlakkige en slaafse gelatenheid, of hij verliest tenslotte alle interesse in de wijsbegeerte — zoals dikwijls gebeurt — en ook dus in het doel van de wijsbegeerte; het zoeken naar waarheid."

DE EUROPESE ZWEM-KAMPIOENSCHAPPEN

Boedapest. — De kleine Nederlandse kolonie in Boedapest kreeg op de tweede dag van de Europese kampioenschappen een grote teleurstelling te verwerken: de snelste vrije slag zwemster van Europa, de Nederlandse Cockie Gastelaars, werd in de 100 meter vrije slag verrassend geklopt door de Zweedse Kate Jobson, die haar persoonlijk record met een halve seconde verbeterde: 1.04.7. Cockie werd tweede in 1.05.0. De tweede Nederlandse vertegenwoordigster op dit nummer Greetje Kraan, werd vierde in 1.06,0 achter Britse Judy Grinham 1.05.4).

Theo Hoogveld miste in de finale 100 m. vrije slag heren net het brons. Hij werd vierde in 57.7 sec., achter kampioen Pucci (It. 56.3 sec.). de Rus Polevej (56,9) en de Hongaar Dobay (57,4)

Gelesnikov werd winnaar van de 200 meter schoolslag (2.41.1) voor de Italiaan Lazzari (2.41.3) en de Duitser Klaus Bodingêr (2.41.4). Zijn landgenote Ninel Krutova won het schoonspringen.

Het Nederlands waterpoloteam leed, volgens de verwachtingen, een stevige nederlaag tegen Hongarije: 5-1 rust 2-0. Er was zeker een klasse verschil, maar desondanks hebben de Nederlanders niet teleurgesteld. Slechst een Hongaars doelpunt werd door normaal spel gemaakt, een andere uit een strafworp en de overige bij een numerieke meerderheid van spelers. De Nederlanders werden namelijk vaak gestraft voor hun „stevig" spel. Karpati scoorde 3 doelpunten. Hevesi en Markovics (strafworp) elk een bij de stand 5-0 zorgde Ran voor de tegentreffer. Nederland behield ondanks deze nederlaag kansen op een plaats in de halve finales-poule.

De uitslagen van de waterpolowedstrijden waren: West Duitsland — Bulgarije 8-1 (5-0), Frankrijk - Spanje 7-5 (6-1). Hongarije — Nederland 5-1 (2-0), Groot Brittannië — België 4-4. Zuidslavië — Polen 4-0 (3-0).

Op de Europese zwemkampioenschappen heeft Nederland vandaag een gouden medaille gewonnen. Ada den Haan triomfeerde op de 200 meter schoolslag dames na een spannende race. De 17-jarige wereldrecordhoudster zwom de afstand in 2.52,0 — slechts 0,7 sec. boven haar record. De Britse Anita Lonsbrough werd tweede in 2.53,5 en de Duitse Wiltrud Urselmann derde in 2.53,8.

De Nederlandse heren-estafetteploeg plaatste zich voor de finale van de 4 x 200 meter in de overigens matige tijd van 9.00,2. De ploeg bestond uit Herman Willemse, Jaap de Jong, Theo Hoogveld en Leo Verburgt. De laatste werd uitgeschakeld tijdens de series 400 m. vrije slag, evenals Bert Sitters op de 200 m. vlinderslag.

Bij het schoonspringen won Ujvari een gouden medaille voor Hongarije. Het Nederlandse waterpoloteam plaatste zich voor de halve finales-poule door een 9-4 zege op België, nadat de ploeg aanvankelijk een 0-2 achterstand had gehad. Het was een der slechtste wedstrijden van de Nederlandse formatie. De indeling der beide halve finale-poules is: Groep a: Hongarije, Nederland, Zuid-Slavië en West Duitsland. Groep B: Rusland, Oost-Duitsland, Italië en Frankrijk.

De uitslagen der waterpolo-wedstrijden waren: Polen — Bulgarije 4-2, Rusland — Oostenrijk 5-1, Nederland — België 9-4, Hongarije — Groot-Brittannië 9-1, Zuidslavië —

Een opname van het bezoek, dat de koninklijke familie aan de Expo te Brussel bracht.

FEYENOORD en BARCELONA speelden gelijk

Rotterdam. — In Stadion-Feijenoord is een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tussen Feijenoord en de Spaanse klub F.C. Barcelona. Het resultaat was een gelijk spel (2—2), nadat de Rotterdammers bij de rust een 1—0 voorsprong hadden gehad. Coentje Moulijn, de linksbuiten van Feijenoord en van het Nederlands elftal, speelde weer een briljante wedstrijd. De doelpunten werden gescoord door Pauke Meyers (strafschop), achterspeler Kerkum (eigen doel), Cor van der Gijp en de Spaanse midvoor Martinez. Bij F.C. Barcelona speelden de oud-Hongaren Kubala en Csibor mede. Er waren 45.000 toeschouwers.

—:—

Boedapest. — Gabor Szabos, een achttienjarige Hongaarse student, **heeft met behulp van een zakmes en een vijl de kleinste viool ter wereld vervaardigd. Het instrument is 59 mm lang.**

Nederlandse damesploeg uitgeschakeld voor EUROPESE volleyball-titel

Praag. — De Nederlandse damesploeg is uitgeschakeld voor een plaats in de finale-Poule van het toernooi om de Europese Volleybaltitels. Na de Nederlaag tegen Hongarije (3-0) verloren onze landgenoten Mok van Polen-: 3-0 (15-4 15-12 15-7). Voor de finale-Poule hebben zich geplaatst: Tsjechoslowakije. Oost Duitsland, Rusland, Zuid-Slavie, Polen, Hongarije, Roemenie en Bulgarije.

De Nederlandse heren leden hun eerste nederlaag, tegen Italie: 3-2 (16-18 15-12 9-15 15-1 15-1).

SPORTBERICHTEN

Den Haag. — Het Haarlemse EDO is baseball-kampioen van Nederland geworden na een uitspraak van de commissie van beroep, die besliste dat de wedstrijd EHS-OVVO (in Mei) in gelijk spel (3-3) is geëindigd.

—

Praag. — Het Nederlands herenvolleybalteam heeft tijdens de Europese kampioenschappen te Praag weer een nederlaag geleden, ditmaal tegen Roemenë (3-0). Door dit is Nederland vrijwel uitgeschakeld voor een plaats in de finalepoule.

Sowjet-geleerden ontwikkelen methode om uit zeewater uranium te winnen

Geneve. — Sowjet-geleerden hebben een methode ontwikkeld om uranium — de brandstof voor kern energiecentrales — uit zeewater te winnen.

In een rapport, dat op de atoomconferentie te Geneve werd gepubliceerd, zeggen drie Russische geleerden verder dat water een geweldige hoeveelheid uranium bevatten.

Hoewel zeewater minder uranium bevat dan sommige ertsen met weinig uranium, kan de winning toch goedkoper geschieden. Het proces vereist noch een groot aantal technisch noch een groot verbruik van energie, aldus het rapport.

Op traditionele wijze: serpetine- en confetti-regen, werd de bemanning van de atoomonderzeëer „Nautilus" door de bewoners van New York binnengehaald op Broadway.

Internationaal gerechtshof zal uitspraak doen over voogdij van Nederlands meisje

Den Haag. — Het Internationaal Gerechtshof begint op 25 september met de openbare behandeling van het geschil tussen Nederland en Zweden over de voogdij over de dertien jarige Marie Elisabeth Boll, de dochter van een Nederlandse vader en een Zweedse moeder. Het kind dat te Norrkoeping werd geboren, verloor haar moeder vijf jaar geleden. Zij woont thans bij haar grootouders van moederskant in Norrkoeping.

Volgens de Nederlandse wet werd de vader na de dood van de moeder automatisch voogd over het kind. Met het oog op zijn beroep — hij is scheepskapitein — ging de heer Boll er mee akkoord, dat de voogdij aan iemand in Nederland werd overgedragen. De Zweedse autoriteiten hebben, volgens de Nederlandse lezing, het kind aan dit gezag onttrokken en in een Zweeds gezin ondergebracht.

Nederland heeft de kwestie op tien juli van het vorige jaar bij het Hof aanhangig gemaakt. Het heeft het Hof verzocht te verklaren dat de maatregel van de Zweedse autoriteiten niet strookt met de verplichtingen van Zweden tegenover Nederland.

Nog geen overeenkomst bereikt over verkoop van DIDI

Rio de Janeiro. — De transfer van de briljante binnenspeler van het Braziliaanse elftal, Didi, van Botafogo naar de Spaanse club Valencia is (nog) niet doorgegaan. Valencia bood een bedrag van 750.000 gulden aan. Botafogo vindt dit te laag en verlangt 1 miljoen. De besprekingen worden voortgezet.

Centrale training voor het Nederlands elftal

Den Haag. Hedenavond begint in stadion „De Vliert" te Den Bosch de centrale training voor het Nederlands elftal. Uitgenodigd zijn 16 spelers- de doelverdedigers De Munck en Pieters Graafland, de achterspelers Wiersma, Kuys en Kraay, de halfspelers Notermans, Van der Hart, Klaassens en van Wissen, en de voorhoedespelers Angenent, Van der Kuil, Lenstra, Moulijn, Van der Linden (DOS) Rutten (MVV) en Schuurman (ADO).

FAAS WILKES definitief naar SPANJE

Venlo. — Faas Wilkes, de rechtsbinnen van het Nederlands elftal gaat definitief naar Spanje. Maandagmiddag, tijdens een bespreking met het bestuur van V.V.V., heeft de internationaal zich akkoord verklaard met het bedrag van 40.000 gulden, dat de Venlose ere-divisieclub voor zijn „vrijheid" eist. Voorts deed hij de toezegging in de komende twee jaren tweemaal belangeloos als „gastspeler" voor VVV te zullen uitkomen.

Wilkes zal nu een contract voor 2 jaar sluiten met de Spaanse tweede divisieclub „Deportiva Levante" uit Valencia. Dinsdagmorgen is hij reeds met zijn gezin naar Spanje vertrokken. Zondag speelt hij zijn eerste wedstrijd voor zijn nieuwe club. Wilkes heeft vroeger al voor „Valencia" gespeeld, de club waarvan hij in augustus j.l. tot ere-lid werd benoemd.

Door het nieuwe contract is het vrijwel zeker dat Wilkes niet meer voor het Nederlands elftal beschikbaar is. Hij speelde 32 wedstrijden voor de nationale ploeg, waarin hij 29 doelpunten scoorde.

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

NR 1958/12

AAN ALLE AANGESLOTEN VERENIGINGEN:

OPROEP

tot het bijwonen van de VERDAAGDE ALGEMENE LEDENVERGADERING van de CURACAOSCHE VOETBALBOND op VRIJDAG 5 SEPTEMBER 1958, in het Clubgebouw van de C.V.B. te Amsterdam, nr 1, om 20.00 uur.

AGENDA:

1. Opening;
2. Notulen Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van 6—4—'56.
3. Verslag van het Bondsbestuur.
4. Rekening en verantwoording van het Bondsbestuur
8. Verkiezing van een Financiële Commissie en een Commissie van Beroep.
7. Bestuursverkiezing.
9. Rondvraag.
10. Sluiting.
6. Oprichting C.V.B. (Distrikt Curaçao);

KANDIDAATSTELLINGEN:

Voor de goede orde vestigen wij uw aandacht op artikel 21 lid 6a t/m f van het Huishoudelijk Reglement (vertegenwoordiging ter Algemene Ledenvergadering).

Kandidaatstellingen voor het Bondsbestuur, de Financiële Commissie en de Commissie van Beroep, dienen 2 weken VOOR de Algemene Jaarlijkse Ledenvergadering te worden ingediend. Zij dienen door tenminste twee (2) verenigingen te geschieden en moeten vergezeld gaan van een schriftelijke verklaring van de kandidaat, dat hij een eventuele benoeming zal aanvaarden.

KANDIDATEN VOOR HET BONDSBESTUUR EN COMMISSIES

VOORZITTER M. S. L. Maduro herkiesbaar

BESTUURSLEDEN: aftredend bestuur

A. Kranwinkel	(R.C.C.)	herkiesbaar
P. O. Willems	(J.H.)	herkiesbaar

5. Verslag van de Financiële Commissie.

W. J. M. A. van Rosberg	(Dep. Curaçao)	herkiesbaar
J. A. Melfor	(J. Curaçao)	herkiesbaar
R. A. Curiel	(Union S.C.)	Centro Dom. en Victory Boys

over het gevoerde beheer der geldmiddelen.

NIEUWE KANDIDATEN:

Sithoc en Sito	(idem)	E. H. M. Agnes
idem	(idem)	H. A. de Windt
Centro Dom. en S.V. St Joris	(Canisius Boys)	C. E. Calvo
idem	(Centro Dom.)	D. S. de Windt
door Bondsbestuur	(J.H.)	C. M. Lodewijks
J. van Uytrecht	(Sithoc)	A. Melfor
herkiesbaar	(Sithoc)	herkiesbaar
H. S. Weber	(Sithoc)	idem
G. A. de Jongh	(Sithoc)	idem
G. A. Curiel	(Sithoc)	idem
W. v. Rosberg	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
A. O. Raphaela	(Veendam)	Arsenal en Veendam

FINANCIELE COMMISSIE:

J. Marten	(Centro Dom.)	Victory Boys en Centro Dom.
K. Phelipa	(Sithoc)	Sithoc en Sito
A. Rosario	(Sithoc)	idem
I. B. Meit	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
C. J. Th. Römer	(R.C.C.)	idem
E. van Rosberg	(S.U.B.T.)	idem
R. F. Nahr	(S.U.B.T.)	idem
O. Leonora	(Veendam)	Arsenal en Veendam
L. Matheeuws	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. A. Dovale	(J.H.)	idem
O. A. Palm	(Union S.C.)	idem

COMMISSIE VAN BEROEP:

Mr J. Schaatsma	(Sithoc)	Sithoc en Sito
J. Hofman	(Willemstad)	idem
W. van Meeteren	(S.U.B.T.)	idem
A. R. Celestina	(S.U.B.T.)	R.C.C. en S.U.B.T.
G. A. Chundro	(R.C.C.)	idem
P. A. v.d. Veen	(S.U.B.T.)	idem
W. S. van Meeteren	(S.U.B.T.)	idem
W. R. Vinck	(S.U.B.T.)	idem
E. del C. Brands	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. A. Dovale	(J.H.)	idem
J. Clemensia	(J.H.)	idem
A. Winklaar	(J.H.)	idem

STRAFCOMMISSIE:

Mr L. A. L. Weeber	(Sithoc)	Sithoc en Sito
E. van Rosberg	(S.U.B.T.)	idem
C. Boekhoudt	(Sithoc)	idem
P. Joeri	(Sithoc)	idem
W. Willems	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
A. R. Celestina	(S.U.B.T.)	idem
E. van Rosberg	(S.U.B.T.)	idem
R. Martina	(S.U.B.T.)	idem
H. J. Curiel	(S.U.B.T.)	idem
M. A. Hugo	(Arsenal)	Arsenal en Veendam
E. A. Fecunda	(Veendam)	idem
L. Matheeuws	(J.H.)	Union S.C. en Jong Holland
E. del C. Brands	(J.H.)	idem
W. O. de Jongh	(J.H.)	idem
J. Clemensia	(J.H.)	idem
J. M. Mathilda	(Vesta)	Vesta en Car. Boys
E. Baromeo	(Vesta)	idem
J. van Uytrecht	(J. Curaçao)	idem
G. Pelos	(J. Curaçao)	Dep. Cur., J. Cur. en Vesta
G. Provanus	(J. Curaçao)	idem

SPELREGEL- EN PROTESTCOMMISSIE:

H. S. Weber	(Sithoc)	Sithoc en Sito
E. Wallé	(Sithoc)	idem
H. Deville	(Sithoc)	idem
F. Hoyer	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
G. M. Lodowika	(S.U.B.T.)	idem
A. Rafaela	(Veendam)	idem
E. A. Dovale	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. del C. Brands	(J.H.)	idem
O. A. Palm	(Union S.C.)	idem
W. O. de Jongh	(J.H.)	idem
J. Clemensia	(J.H.)	idem
J. Mathilda	(Vesta)	Car. Boys en Vesta
E. Baromeo	(Vesta)	idem
J. van Uytrecht	(J. Curaçao)	idem

REGLEMENTEN:

S. Zonenschain	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
G. M. Lodowika	(S.U.B.T.)	idem
P. A. v.d. Veen	(S.U.B.T.)	idem
S. Zonenschain	(S.U.B.T.)	idem
A. Rafaela	(S.U.B.T.)	idem
J. A. Felida	(Veendam)	Arsenal en Veendam
E. A. Dovale	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
O. A. Palm	(J.H.)	idem
A. Winklaar	(J.H.)	idem

TECHNISCHE COMMISSIE:

Ch. de Jongh	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
R. C. Mercera	(S.U.B.T.)	idem

ELFTALCOMMISSIE:

E. del C. Brands	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. M. de Windt	(J.H.)	idem
A. R. Winklaar	(J.H.)	idem
G. Provanus	(J. Curaçao)	Vesta, J.C. en Dep. Cur.
C. Pelos	(J. Curaçao)	idem

JUNIOREN-COMMISSIE:

E. A. Dovale	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. Haard	(J.H.)	idem
E. M. de Windt	(J.H.)	idem

DE AANGESLOTEN VERENIGINGEN WORDEN HIERBIJ BELEEFD, DOCH DRINGEND VERZOCHT DE JAARFORMULIEREN IN TE DIENEN UITERLIJK ZATERDAG 13 SEPTEMBER 1958. DE HIERTOE BENODIGDE FORMULIEREN ZULLEN TER ALGEMENE VERGADERING VAN 22 AS. AAN BELANGHEBBENDE WORDEN UITGEREIKT.

HET BESTUUR

De beroemde Amerikaans calypsozanger en filmster Harry Belafonte bracht, vergezeld van zijn vrouw Julie Robinson en van zijn negen maanden oude zoon David een bezoek aan Berlijn.

Westduitse export richt zich meer en meer op het Midden-Oosten

(Van onze bijzondere correspondent in Bonn)

De garantie tot een bedrag van 395 miljoen mark, die het z.g. „Hermes-instituut" — de export-risikoverzekeringsbank der Bondsrepubliek — heeft overgenomen voor kredieten, die door partikuliere Westduitse firma's aan buitenlandse cliënten worden verleend, is een van de wegen die thans voor de bondsrepublikeinse handel en industrie zijn geopend naar een uitbreiding van de eigenlijke traditionele Duitse handel met de landen van het Midden-Oosten. Gebrek aan fondsen voor de verlening van kredieten met een lange looptijd is tot dusverre een van de voornaamste hinderpalen geweest voor een werkelijk grootscheepse Westduitse export naar het Midden-Oosten.

Nu de export-„drive" naar andere landen wat is afgezwakt, zal de uitvoermarkt in de landen van het Midden-Oosten voor de Westduitse firma's een welkome „Ersatz" vormen Landen, waarvoor West-Duitsland bijzondere belangstelling heeft, zijn de Verenigde Arabische Republiek, Iran en Irak, waar de leveranciers van vroeger — Frankrijk en Engeland — in politieke moeilijkheden zijn geraakt.

De „Hermes"-garantie voor kredieten tot 395 miljoen mark is vooral bedoeld voor Westduitse participatie in het Vijfjarenplan van de Verenigde Arabische Republiek. Voor de overige landen staat nog een garantie voor 150 miljoen mark ter beschikking. De Verenigde Arabische Republiek en met name het Egyptische deel daarvan heeft grote moeilijkheden in de financiering van haar import. Op Egypte's katoenoogst ligt een vrijwel permanente Sovjet-russische hypotheek, die aan de V.A.R. is uitbetaald in de vorm van leveranties van oorlogsmaterieel. De Sovjet-Unie heeft deze katoen zelf niet nodig en reexporteert deze naar de markten, waar Egypte misschien het nog niet verkochte deel van zijn katoen zou hebben kunnen verkopen en tegen prijzen, waartegen de Egyptenaren zelf niet op kunnen. Met andere woorden: de Sovjet-Russen beconcurreren de Egyptenaren met hun eigen katoen. Dit maakt het voor Egypte nog moeilijker om de voor zijn industrialisatie benodigde deviezen te verzamelen en daarmede de werkgelegenheid in het land — en het andere deel van de nieuwe republiek — te vergroten. Duitsland heeft in Egypte altijd een goede naam gehad en zeker niet alleen op het gebied van handel en industrie.

Bekende Westduitse firma's zullen mede dank zij de „Hermes"-garantie kunnen participeren in de leveranties, die verband houden met het Vijfjarenplan der Verenigde Arabische Republiek: Siemens, D.E.M.A.G., Krupp, Badische Anilin en andere. Vertegenwoordigers dezer firma's hebben reeds zakenbezoeken gebracht of zullen dit in de naaste toekomst doen. Een deskundige van „Krupp Technik" (de technische afdeling van de fa. Krupp in Essen) is net terug van een reis naar Egypte, die verband hield met de aanleg van een scheepswerf in Alexandrië, die 45 miljoen mark zal kosten. Als het contract wordt ondertekend — wat nu pas mogelijk is dank zij de „Hermes"-garantie — zal het mede worden uitgevoerd door de Stülcken-Werf in Hamburg en Beton-Monier in Düsseldorf. Het V.A.R.-Vijfjarenplan voorziet voorts in de bouw van een dozijn fabrieken voor de produktie van kunstmest, zwaar water, andere chemische stoffen etc. Zeker is reeds, dat West-Duitsland de V.A.R. twee silo's in Caïro en Alexandrië (respectievelijk 40.000 en 30.000 ton) zal leveren, alsmede een kunstmestfabriek in Assuan, waar reeds een elektrisch krachtstation door Franse ondernemers werd begonnen, die evenwel na het Suez-avontuur niet langer „grata" waren, zodat de West-Duitsers het project nu zullen voltooien. Ook voor het Egyptische spoorwegnet zullen verscheidene generatorenhuizen worden gebouwd, alsmede een stoomfabriek en een cementfabriek in Syria. Daarmede zijn 11 miljoen mark gemoeid.

Ook assemblagefabrieken zijn in de Verenigde Arabische Republiek bijzonder welkom omdat de regering hoopt daarmee deviezen te kunnen besparen, hetzelfde wat Indonesië deed toen het langzamerhand de Nederlanders uit het economische leven van de archipel verjoeg. De Duitsers doen graag mee. Duitse koelmachines en kleine dieselmotoren worden in licentie in Egypte gebouwd. Mercedes-Benz zal traktoren en vrachtauto's in Egypte gaan assembleren.

De voornaamste concurrenten van West-Duitsland op de markten in het Midden-Oosten zijn de communistische Oostbloklanden, met name de Oostduitsers, die een groot economisch offensief in Egypte inzetten maar toch niet het prestige konden verwerven dat de welvarende Westduitse Bondsrepubliek bij Nasser c.s. bezit, de Tsjechen, de Polen en de Bulgaren. Zij liggen met hun prijzen onder die der Westeuropese firma's, geven kortingen van 20 procent ongeacht en ongezien de Westeuropese inschrijvingen voor bepaalde projekten.

Ook Westduitse „know-how" op ander gebied geraakt populair in de landen van het Midden-Oosten. Vele Westduitse experts (onderwijs, tropische meteorologie, visserij, zuivel, landbouw/en boswezen etc.) zijn naar de onderminderontwikkelde landen van het Midden- en Verre Oosten gereisd. Duitse artsen zijn vooral gezocht voor Indonesië, waar zij taalkundig de meest logische vervangers van de Nederlandse doktoren zijn.

In het kader der verschillende hulpprogramma's der V.N. (waarvan de Bondsrepubliek niet eens lid is) bevinden zich 65 Westduitse deskundigen in het buitenland. Behalve Bonns bijdragen aan de daarvoor door de V.N. ter beschikking gestelde fondsen, heeft het ministerie van Buitenlandse Zaken 50 miljoen mark voor technische hulp op haar begroting staan.